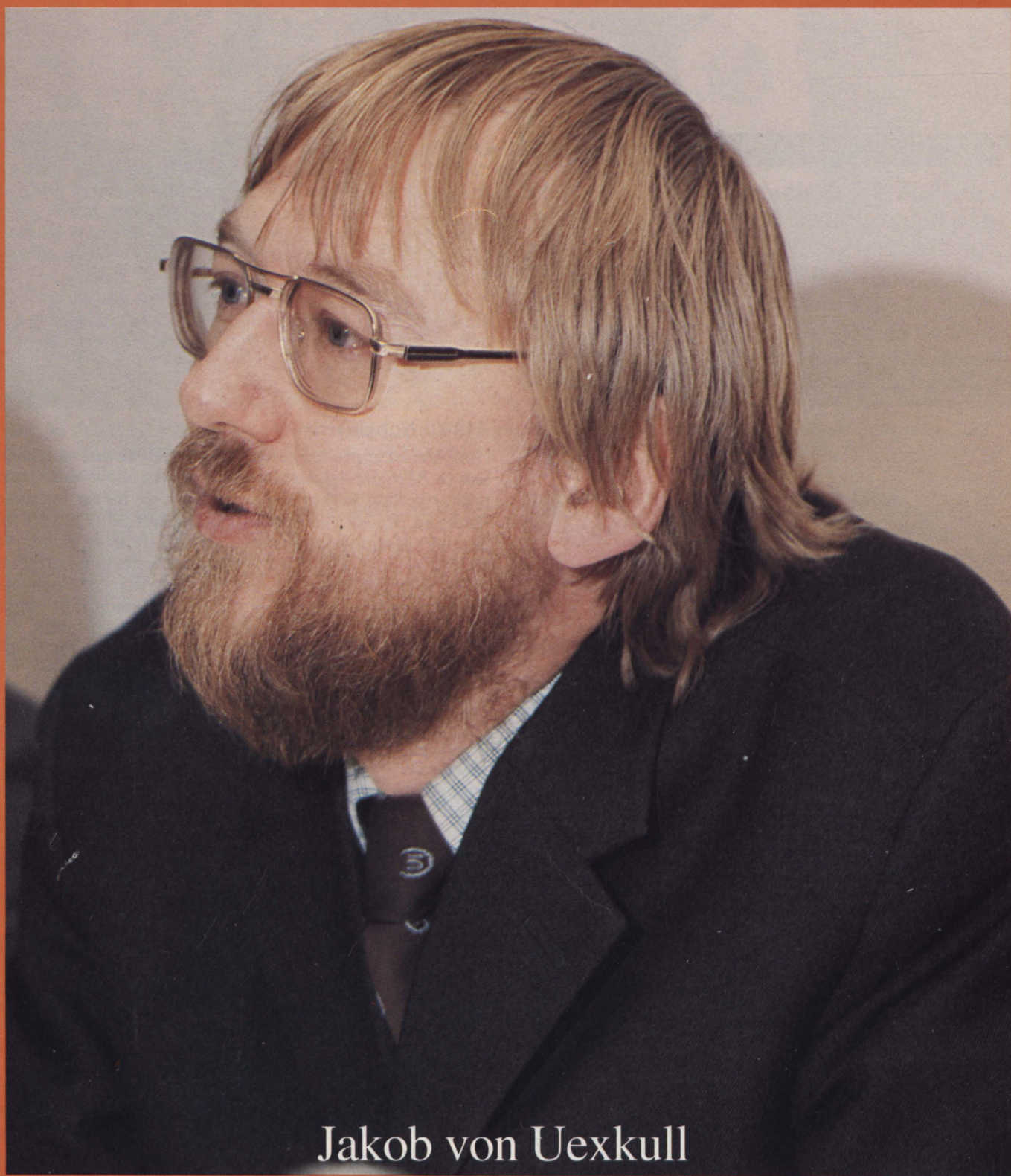

Sökaren

Nr 4, 1994 årgång 31
50:- inkl moms

– tidskrift för livsfrågor –

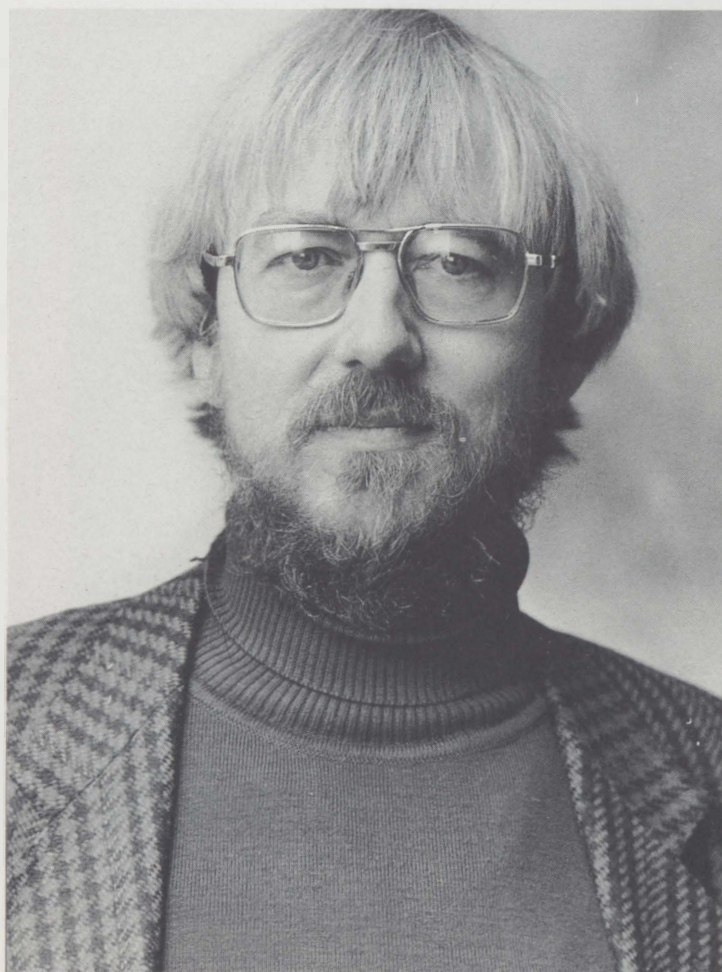
Jakob von Uexkull

Jakob von Uexkull

mannen bakom "alternativa nobelpriset" en av vår tids betydande idealister

Jakob von Uexkull är den svensk-tyske frimärkshandlaren som beslöt att göra något positivt för mänskligheten med den förmögenhet han tjänat som frimärksexpert. Han skapade The Right Livelihood Award, priset för rätt levnadssätt på jorden.

Text: Sven Magnusson

Jakob von Uexkull föddes i Uppsala och är svensk och tysk medborgare. Han är son till författaren och journalisten Gösta von Uexkull och sonson till biologen professor Jakob von Uexkull. Efter skolgång i Sverige och Tyskland erhöll han ett stipendium för studier vid Christ Church i Oxford, där han studerade politik, filosofi och ekonomi och avlade en M.A.-examen (ung. fil.mag.) 1969.

Han satt i flera år i Europaparlamentet som representant för De Gröna i Tyskland. Han är också frimärkshandlare och verksam som skribent och föredragshållare, specialist på politiska frågor och miljöfrågor.

Alfred Nobels pris

Nobelpriset uppfattas gärna som det finaste pris som någon kan få. Men det delas ut inom ett ganska snävt område och brukar belöna verksamheter endast i de industrialiserade länderna. Jakob von Uexkull tyckte att Nobelpriset inte uppmärksamade strävanden att lösa de stora problemen på jorden idag, de som har med miljöförstöring, fattigdom, svält, förtryck, krig och hot om krig att göra och med överkonsumtion och andlig tomhet i de materiellt välbärgade länderna. Han vände sig till Nobelstiftelsen med förslaget att den skulle inrätta två nya pris, ett ekologiskt och ett med tanke på arbete för den fattiga majoriteten av världens befolkning. Han erbjöd sig att bidra med pengar men vann inget gehör för sin idé. Då beslöt han sig för att göra något själv.

Right Livelihood Awards

1980 sålde Jakob von Uexkull sitt lager av fina och sällsynta frimärken och donerade pengarna till en stiftelse, som han grundade, Right Livelihood Award Foundation, med syfte att dela ut Right Livelihood Awards. Den första donationen var på ungefär en miljon dollar.

Stiftelsen mottar nu kontinuerligt donationer från privatpersoner, vilket gör det möjligt att dela ut minst 200.000 dollar årligen som prispengar, vilka delas av vanligen tre mottagare. Pengarna går till verksamheter, inte till personer för eget bruk. Ett hederspris – inte pengar – utdelas också varje år till en person eller grupp som juryn vill framhålla men som inte främst är i behov av pengar.

Prisutdelningen sker i Riksdagshuset dagen före Nobelprisceremonin för att hedra och stödja människor som arbetar för praktiska och föredömliga lösningar på de allvarligaste problemen i världen idag.

Right livelihood (rätt försörjning) är ett mycket gammalt begrepp. Det syftar på att ta ansvar för följderna av sitt

1993 års Right Livelihood Award-pristagare, fr v Vandana Shiva; Arna Mer-Khamis och Nawall Steti från Care and Learning; Carrie Dann; Themba Ndiweni och Sithembiso Nyoni från ORAP. Foto: Hans Knodt.

levnadssätt och att leva "lätt" på jorden, inte ta för sig mer än en rimlig del av dess tillgångar.

Mottagarna av Right Livelihood Award utses av en internationell jury med insikter i sådana frågor som miljö-vård, mänskliga rättigheter, mänsklig utveckling och utbildning, hälsa, boende och teknologi. Jakob von Uexkull är ständig medlem i juryn. För övrigt väljer juryn själv in nya medlemmar. Man vill att varje världsdel skall vara representerad, och man brukar ha med en person som är aktiv inom FN – just nu är det *Richard Jolly*, som är vice generalsekreterare i UNICEF. Jakob von Uexkull ville från början ha med någon mycket känd och allmänt respekterad person. Det blev forskningsresanden *Thor Heyerdahl*. Medlemskapet roterar. Bland de nuvarande medlemmarna finns riksdagsledamoten *Birgitta Hambraeus*, direktorn för Dag Hammarskjöldstiftelsen *Sven Hamrell* och förra statsrådet *Margot Wallström*.

1980 delades Right Livelihood Awards ut första gången. Sedan dess har över 50 personer och projekt fått priset, valda bland omkring 400 nomineringar. Dessa människor visar att det går att lösa även de svåraste problem, och de ger oss hopp om en bättre framtid för mänskligheten.

Pristagarna arbetar för fred och nedrustning, mänskliga rättigheter och social rättvisa, en hållbar ekonomi, miljö-vård, mjuk teknologi, hälsovård och en god mänsklig utveckling.

Den betydande tyska tidningen *Frankfurter Rundschau* ifrågasatte – i samband med utdelningen av 1993 års Right Livelihood Awards – om inte det andliga arvet efter *Alfred Nobel* vårdas bättre av Right Livelihood Award Foundation än av Nobelstiftelsen. Nobel ville ju stödja framsteg som är till gagn för mänskligheten. Är det då inte mer i Nobels anda, undrade tidningen, att hedra och stödja en verksam-

1993 års Right Livelihood Award på 200.000 dollar har delats mellan fem kvinnor eller kvinnoledda organisationer:

Arna Mer-Khamis (Israel) och organisationen *Care and Learning*, som hon grundat, arbetar för att ge stöd och utbildning åt barn som drabbats av ockupationen av Palestina.

Organisationen *ORAP* i Zimbabwe, som grundats av bland andra *Sithembiso Nyoni*, verkar för att stimulera landets folk att välja sin utvecklingsväg enligt dess egen kultur och dess egna traditioner. *ORAP* har också arbetat för att lindra följderna av den långvariga torkan i södra Afrika.

Vandana Shiva (Indien), miljöaktivist och forskare, har påvisat vad den dominerande utvecklingsprocessen kostar samhälle och miljö, och hon har arbetat tillsammans med människor lokalt för att peka på och förverkliga alternativ.

Systrarna *Mary* och *Carrie Dann*, shoshoniindianer från Nordamerika, kämpar för urbefolkningars rätt till sitt land.

Inget hederspris utdelades.

het som syftar till att lindra följderna för palestinska barn av ockupationen av deras land än att dela ut pris för högrävnande teorier, vars praktiska tillämpning ingen kan förklara?

Estniskt pris

Jakob von Uexkull har också instiftat ett årligt estniskt pris för att stödja pånyttfödelsen i Estland efter frigörelsen från Sovjet. Han förklarar att han tagit detta initiativ eftersom hans faders förfäder levde i Estland i 800 år.

15 års verksamhet

Right Livelihood Award Foundation har nu existerat i 15 år. I början sågs priset kanske litet över axeln, men idag är det mycket respekterat, inte minst i uländerna, där det ofta värderas högre än Nobelpriset.

– Jakob von Uexkull, när du instiftade priset, väntade du dig då att det skulle få ett sådant högt internationellt anseende som det har idag?

– Ja, det gjorde jag. När jag såg det ökande mänskliga lidandet i världen och den tilltagande miljöförstöringen, var jag övertygad om att ett pris till människor och organisationer som strävar efter att hitta lösningar på de värsta problemen skulle tas på allvar.

– Du är mycket kritisk mot världens regeringar!

– Ja, vi förstår idag att det finns gränser för materiell tillväxt. De materiellt välmående länderna slösar med jordens ändliga resurser och förstör miljön genom giftiga utsläpp. Ändå har ännu ingen regering börjat föra en politik som är hållbar från resurs- och miljösynpunkt, trots att det blir allt svårare att rätta till misstagen ju längre man för en felaktig politik. Samhällseliten är paralyserad och kan inte styra utvecklingen i rätta banor utan låter färden gå vidare mot fördärvet.

En stor idé

The Right Livelihood Awards är Jakob von Uexkulls stora idé, hans väldiga livsverk. Har den blivit som han önskat? Har juryn följt hans intentioner? Tycker han att de rätta människorna har fått priset?

– Ja, säger han, vi är i den lyckliga situationen att alltid kunna välja mellan mycket fina projekt. Det är säkert 30–40 varje år som är värda priset, så jag har aldrig haft anledning att vara missnöjd.

Något som särskilt glatt honom är att många av pristagarna har kunnat rapportera att priset haft en mycket positiv betydelse för dem. Det har öppnat dörrar och har gett skydd vid hot. Likaså har det glatt honom att priset mött så stor entusiasm även bland många som är verksamma inom helt andra områden men som blivit inspirerade av pristagarnas exempel.

– Något ledsamt?

– Det mest ledsamma är situationen i världen idag. Vi har kunnat stödja många goda verksamheter men inte lyckats påverka utvecklingen i stort. Tillståndet i världen är inte bättre idag än för 15 år sedan, snarare tvärtom.

– Särskilt positivt i världen nu?

– Det är, tycker jag, enskilda initiativ av många människor som inte längre sitter och väntar att det ska ske något på initiativ av regeringarna. Jag tycker också att vi upplever en förändring i medvetenheten. Många människor visar en känsla av samband med naturen. Miljön är inte längre något där ute, utanför oss, utan allt fler börjar känna att om jag skadar miljön, så skadar jag mig själv.

– Vilken roll tror du att priset kommer att spela i framtiden?

– Jag tror att det kommer att fortsätta växa i betydelse, bli ännu mer känt och kunna hjälpa ännu fler än idag och även inspirera många. Jag tror också att det blir alltmer klart att pristagarna inte bara står för sina egna projekt utan tillsammans representerar en ny syn, ett helhetsalternativ, och jag tror att det är lättare att mobilisera människor för ett helhetsalternativ än för en liten reform här och en liten reform där. Genom våra val av pristagare från olika områ-

den försöker vi visa att det som behövs inte är isolerade insatser inom enstaka områden utan förändringar som tillsammans stöder och kompletterar varandra.

– Kommer det in mycket pengar som donationer?

– De senaste två åren har det inte kommit in så mycket. Vi har inga regelbundna donatorer eller inkomster. Men vi har under åren mottagit några stora donationer. Vi har ett snitt på över en miljon kronor per år.

– Kan du nämna några stora bidragsgivare?

– En tysk kvinna och hennes båda döttrar sålde ett familjeföretag och ansåg att de inte för eget bruk behövde de pengar de fick, utan gav dem till vår stiftelse. De hjälpte även till att starta en fond som skall fortsätta att stödja före detta pristagares arbete. En ung flicka från Skottland, som jag träffade ett par gånger på konferenser, hade utan att jag visste om det satt in stiftelsen som ensamvinge i sitt testamente. Hon kom från en rik skotsk familj. Två år senare omkom hon i en bergbestigningsolycka, och hennes förmögenhet tillföll vår stiftelse. En svensk som vann en miljon på lotteri, gav pengarna till oss.

– Är det bara privatpersoner som ger?

– Ja, vi tar bara emot pengar från privatpersoner. En gång ville ett multinationellt företag instifta ett pris i samarbete med oss. Men vi ansåg att vi inte kunde ta emot dessa pengar, eftersom vi har ett gott anseende i tredje världen, och där skulle de bli mycket skeptiska till oss, om vi samarbetade med ett multinationellt företag. Det är viktigt för oss att vara oberoende. Det finns grupper i tredje världen som inte accepterar annat stöd från industriländerna än från oss.

En vision av en rättvis värld

Vilken livsåskådning ligger bakom Jakob von Uexkulls unika arbete för människors bästa? Han säger så här:

– Jag har en vision av en mänsklighet och en värld som är rättvis mot alla, och av en jord som är allas hem och som vi gemensamt vårdar väl.

Hur lever Jakob von Uexkull? För närvarande bor han i London, i en grön stadsdel, är gift och har en son på fem år. Han har inte bil och försöker leva utan alltför många kompromisser. Stiftelsen försörjer honom inte. Han får bara resekostnader betalda, tar med avsikt inte ut någon lön utan lever på inkomster från föredrag, som han håller. I fem år satt han i Europaparlamentet som representant för De gröna. Den lön han då fick räckte sedan i flera år. Han påstår inte att han lever asketiskt, men han försöker leva enligt de principer som han predikar.

Sökandet efter en mening i livet har varit viktigt för Jakob von Uexkull. Han tror att den andliga fattigdomen, avsaknaden av livsmening, som de flesta människor i de materiellt rika länderna känner idag, är den allvarligaste krisen i världen. Den livsåskådning som innebär dyrkan av materiellt ägande, ser han som grundorsaken till världens stora problem idag. I en tid när materialismen håller på att sprida sig över hela världen, anser han det viktigt att stödja andliga strävanden. Men det är svårt att göra val som accepteras av alla. Sir George Trevelyan fick hederspriset 1982. Han står över alla andliga riktningar, och han säger så här: Prova en åskådning enligt vilken vi inte är isolerade individer som kommer ur ingenting och försvinner ut i ingenting, utan i stället delar av ett större meningsfullt helt – och se vad den leder till!

Adress: Right Livelihood Award Foundation, Box 15072, 104 65 Stockholm. Telefon: 08-702 03 40.

Vi sätter sjukdomsdiagnos på vår tids profeter

Upplevelser som tidigare gav andlig kunskap vill vårt nutida samhälle medicinera bort.

Text: Marianne Blom.

I förindustriella kulturer sågs ovanliga medvetandetilstånd som källor till andlig kunskap, men i vår tid behärskas till och med teologin av förnufts- och vetenskapstro! Förr åtnjöt profeter och visionärer respekt, nu tillhör de på sin höjd religionshistorien. Men "ovanliga" medvetandetilstånd är inte längre så ovanliga och vår attityd till dem behöver ändras.

Det hävdar Stanislav och Christina Grofi i en amerikansk bok om andliga kriser och personlig utveckling: "Spiritual Emergency - When Personal Transformation Becomes a Crisis" (Jeremy Tarcher Inc 1989). (Emergence = utveckling; emergency = nödläge, kristillstånd.)

Gemensamt för traditionell psykiatri och själavård är att de nonchalerar och ibland bekämpar andliga vittnesbörd. Tillstånd som ljus- och ljudupplevelser, visioner, uppenbarelser, medialitet, nära-döden-upplevelser, minnen av tidigare liv m m är naturliga inslag i många människors andliga utveckling. Psykiatrin har inte rätt att förse dem med sjukdomsstämpel annat än när det finns organiska orsaker. Redan 1980 bildades i USA ett "Spiritual Emergence Network", SEN, för att stödja människor i andlig nöd och informera om andliga kristillstånd. Ett sådant SEN skulle behövas också i Sverige.

Det finns både löften och fallgropar på den andliga vägen, skriver Richard Alpert, psykolog, medvetandeforskare och medförfattare till boken. Vi måste idag öppna oss också för det vi inte känner igen från den traditionella religionen, men samtidigt vara vaksamma och sortera med omsorg.

Alpert påminner oss om 60-talet då man experimenterade med droger och meditationstekniker. Det uppstod en hel del förvirring, men på sikt skedde ett andligt uppvaknande i en hel generation. Och det uppvaknandet överlevde drogerna med god marginal.

Fram till 60-talet stod den organiserade religionen för andlighet och moral; det som fick oss att handla etiskt var rädsla och samvete, säger Alpert. Medlaren mellan Gud och människan var fortfarande prästen. Men som en följd av först drogkulturen och sedan det andliga uppvaknandet överlag bröt det gamla systemet ihop.

Fler och fler kunde berätta om egna erfarenheter och använde också ord och bilder från den kristna föreställningsvärlden. Ändå blev de inte förstådda av de traditionella prästerna, däremot av vanliga människor som haft liknande upplevelser. Via meditations-, yoga- och andningsövningar, psykoterapi och kroppsterapier hade man lärt sig att

Marianne Blom är psykoterapeut och präst.

transcendera det dualistiska tänkandet och upplevde en samhörighet med allt skapat.

Man hade blivit privatreligiös – men inte privat. Tvärtom växte solidariteten med människor.

Nästan allt skedde utanför den etablerade religionen. Så småningom uppstod föreningar, kursgårdar och hela samhällen för att ge stöd och fördjupning. Det var bara kyrkan som inte tog det andliga uppvaknandet på allvar.

Den nya andligheten har nu blivit en folkrörelse, nästan en motkultur med egna kriterier för tillhörighet. Man vill inte göra om kyrkans misstag: att kompromissa med världen så långt att djupdimensionen nästan går förlorad. Därför kräver man av sig själv ett helt engagemang, ett självkännedomsarbete, en sorts total hängivelse, tidigare känd från den mystiska erfarenheten.

– Tro och religion får aldrig bli som märken på rockuppslaget, säger Alpert. Vi måste hitta varandra på djupet och se vår samhörighet bortom det organiserade. Vi måste bli mer andliga!

En sökares öde

Stina sökte intensivt sig själv under några år. På en drömkurs fick hon en mycket stark känsloupplevelse, som ledde till att livet inte längre fungerade som vanligt. Gränserna mellan olika medvetandetillstånd suddades ut och den normala verklighetsförankringen förlorades.

Text: Stina

I augusti 1989 förändrades min tillvaro. Men det hela startade mycket tidigare. 1984 var året, då mitt liv som sökare tog sin början. Fram till dess hade jag levt ett relativt ordinärt liv, där arbete varvats med fritid och där fritiden till största delen fylldes av uteaktiviteter sommar som vinter.

För det mesta kändes allt okej, men ibland kom det över mig någon sorts rastlöshet. Det var tydligen något som fattades, men jag var inte riktigt klar över vad. Emellertid fick jag en ingivelse, att jag skulle börja med yoga. Den ingivelsen följde jag och anmälde mig till en yogakurs.

Mina reaktioner efter första yogapasset var blandade. Jag var förvånad över att min, som jag trodde, vältränade kropp kändes så motsträvig, när den skulle utföra de gymnastiska övningarna. Andningsövningarna kändes ovana men nyttiga. Men det som efter första passet kändes väldigt tillfredsställande, var den långa avslutande avspänningsövningen. Den känsla av välbefinnande som infann sig efteråt, när jag åkte hem, är svår att beskriva. Men jag förstod i alla fall att yoga och speciellt då avspänningsövningen var något som hade en ytterst välgörande inverkan på mig.

Sökarstället PAN besökte Stina ofta.

Intensivt sökande

Yogan blev inkörsporten till ett ivrigt sökarliv. Jag läste litteratur i mängd om personlighetsutveckling. Jag var en flitig besökare på Pan helhetscenter och andra ställen med föredrag i genren. Jag deltog i olika kurser. Hela tiden tyckte jag att alltihop var kolossalt trevligt och intressant och gav värdefulla tillskott till mitt liv.

Åren gick. Än var det shiatzu och orientalisk diagnostik, som fångade mitt intresse, än var det Lars-Eric Uneståhls 20-poängskurs i personlig utveckling genom mental träning. Men så i början av 1989 hade turen kommit till drömmar och vad de kan berätta om en människa. Detta gjorde att jag senare anmälde mig till en drömkurs i Stockholms skärgård i augusti 1989. Det var då det hände, som förändrade mitt liv.

På kursen hade vi avancerade mentala övningar med bland annat visualiseringar. Som vanligt deltog jag med liv och lust i det som bjöds. Alldeles oväntat fick jag en djup känslomässig upplevelse, som skakade om mig totalt.

Under de resterande dagarna av kursen deltog jag som vanligt, och ingen märkte något särskilt med mig, inte jag själv heller utom att jag kände mig ovanligt kreativ. Men när jag skulle bila hem igen efter kursen, upptäckte jag att jag hade svårt att orientera mig. Väl hemma igen var i början allt någorlunda normalt, men mina vänner började bli oroliga och tyckte att jag inte fungerade som vanligt. Jag hade en otrolig energi och hade ett flöde av idéer och infall, som för mina vänner tedde sig svårförståeliga, men som för mig var helt självklara.

Diagnos: psykos

Efter två veckor tappade jag helt verklighetskontakten, gick över gränserna i tillvaron, och en bekant såg till att jag kom till ett sjukhus. Där drogs jag in i en ordentlig kris, som bland annat innebar att jag upplevde mig gå mot en sorts slut, en sorts "död". När jag hade kommit fram till denna "död", blev jag plötsligt medveten om min omgivning igen och det gick att kommunicera som vanligt med mig, frånsett att jag var mycket trött. Jag återvände mer och mer till verkligheten, men på sjukhuset tyckte de inte att det gick tillräckligt fort utan fann för gott att droga ner mig med både neuroleptika och lugnande mediciner. Jag fick komma hem igen men sjukskrevs i cirka en månad. Därefter jobbade jag halvtid till början av december 1989, och sedan dess har jag jobbat full tid.

Under den tid då jag var medicinpåverkad vill jag påstå att jag mest fungerade som en zombie, berövad alla mänskliga känslor och allt som gör livet värt att leva. När jag sedan skulle ta mig ur medicinberoendet, råkade jag in i en svår depression. Läkarnas förslag till bot mot detta var förstås att jag skulle ta mera medicin och nu uppåtmediciner för att häva det tillstånd som de tidigare neråtmedicinerna försatt mig i. Hade jag fallit för den frestelsen, kanske jag hade varit inne i ett ekorrhjul utan slut. Lyckligtvis gjorde jag inte det, utan gick igenom ett mindre inferno och kom ut ur det i april 1990. Då började jag känna att mitt liv hade återgått till det relativt normala igen.

Stanislaw Grof. Foto: Folke Hellberg, Pressens Bild.

Förklaringar

I augusti 1990 fick jag tillgång till en bok med titeln "Spiritual Emergency - When Personal Transformation Becomes a Crisis" av Stanislaw och Christina Grof. Den boken blev en vändpunkt, för där kunde jag läsa om exakt det jag hade upplevt. Det som man på sjukhuset hade kallat en reaktiv psykos var i själva verket ett "spiritual emergence", ett andligt genombrott, som utvecklades till ett "emergency", kristillstånd, eftersom ingen i min närhet förstod vad det var som hände mig och kunde hjälpa mig igenom. Liknande upplevelser som min tycks enligt boken vara vanliga, eftersom allt fler människor ägnar sig åt mentala och andliga övningar av olika slag. De former ett "spiritual emergency", andligt kristillstånd, kan ta är mycket individuella, men enligt boken finns det tio huvudformer. De är:

1. Schamankriser.
2. Väckande av kundalini.
3. Helhetsupplevelser (peak experiences).
4. Psykisk förnyelse genom återvändande till personlighetens kärna.
5. Kriser vid själsligt uppvaknande.
6. Tidigare-liv-upplevelser.
7. Kommunikation med andliga vägledare, "channeling".
8. Nära-döden-upplevelser.
9. Upplevelser av närkontakt med UFO.
10. Andlig besatthet.

Det kan vara många faktorer som utlöser en kris. I mitt fall var det tydligen det som i boken beskrivs som "a powerful emotional experience", en kraftfull känsloupplevelse, som följde efter "a session of experiential psychotherapy", sammankomst med experimentell psykoterapi.

Den starka känslomässiga upplevelsen på drömkursen orsakade en psykisk "rening" hos mig. Upplevelsen uppstod genom att jag fick kontakt med sorgen efter min älskade pappa, som dog alldeles för ung. Detta gjorde att jag rent fysiskt äntligen genomlevde denna dittills blockerade sorg, vilket tog sig uttryck i en allt mer genomgripande katarsisgråt, som varade i ungefär en timme enligt den person som jag grät ut hos. Denna rening gav sedan utrymme för den så kallade kundalinkraften att börja göra sig gällande i min kropp. Det förklarar den kraftiga värmeutvecklingen speciellt i mitt huvud.

I en bok av Michael Talbot, som heter "Mysticism and the new Physics", läser jag följande: "I de flesta yoga-tekniker öppnas centra progressivt nedifrån och uppåt. Men i Sri Aurobindos yoga öppnas centra uppifrån och nedåt." Det måste ha varit en öppning uppifrån som hände

mig. Jag kände nämligen en mycket påtaglig knäpp mitt inne i mitt huvud, följt av något som närmast liknade en varm ström, vilken först sakta spred sig genom huvudet och som genom ett trollslag tog bort den nästan outhärdliga huvudvärk jag haft från föregående dags eftermiddag. Värmeströmmen spred sig sedan sakta ner genom hela min kropp, och därpå följde den totala avslappningen.

Professor Matti Bergström kanske också kan ge en nyckel till förståelse av min upplevelse. Han förklarar i sin bok "Hjärnans resurser" (som är en bok om idéernas uppkomst) sin syn på hur hjärnan fungerar. Hjärnan kan ses som om den har tre huvudkapaciteter, eller tre generatorer: kunskapsgeneratorn, kraftgeneratorn och kaosgeneratorn.

Matti Bergström menar att det endast är när man har full tillgång till hjärnans kaosgenerator som verklig kreativitet kan födas. Kreativitet kan ta sig sådana uttryck som de plötsliga infall och associationer som jag gjorde mig "skylldig" till på sjukhuset.

Jag vill också citera ett parti från en bok om inspiration. Den heter "Mystikens psykologi" och skrevs 1925 av av Tor André. "Dit räknar Coe ej blott den profetiska, specifika upplevelsen utan även dess övergångsformer; känslan av ledning och upplysning, andens förvisning eller vittnesbörd, känslan av närvaro, anestetisk uppenbarelse, kosmiskt medvetande. Till sin form kännetecknas inspirationen av partiell frånvaro av självkontroll i de själsliga funktionerna och tillfälligtvis även av kontroll över muskelsystemet. Dess form är vissa specifika idéer, som synas äga en självklar sanning."

Bättre än de kursiverade partierna i citatet kan inte mitt tillstånd beskrivas. År 1925 kallades det inspiration! 1989 kallades det psykos!

Ingen sjukdom

Jag menar att det var i grunden positiva krafter som drabbade mig och orsakade diagnosen "psykos". Kanske hade det varit riktigare att tala om "tillfällig förvirring på grund av inspiration" eller "för stark stimulering av kaosgeneratorn i hjärnan, vilket orsakade tillfällig förvirring"?

Jag led inte av någon sjukdom. Det var endast ett kortvarigt förvirringstillstånd när psyket förändrades mot något större och helare.

I Amerika finns ett "Spiritual Emergence Network", SEN, för att hjälpa människor i andlig nöd och informera om andliga kristillstånd. Om ett SEN hade funnits för mig, hade det varit ovärderligt. Jag hade då sluppit få sjukdomsstämpeln på mig och sluppit få känna mig så "dålig" som jag gjorde. Jag citerar från boken av Stanislaw och Christina Grof: "Det viktigaste är att ge personer i kris ett positivt innehåll av deras upplevelser och tillräcklig information om den process de genomgår. Det är nödvändigt att de kommer bort från föreställningen om sjukdom och erkänner krisens helande verkan. Bra litteratur och tillfälle att tala med människor som förstår, speciellt sådana som har gått igenom liknande kriser på ett lyckosamt sätt, kan vara ovärderligt."

Starka krafter

Vad som så här långt efteråt slår mig är att jag under mina sex år av intensivt läsande, lyssnande och lärande aldrig blev medveten om vilka krafter man kan sätta i rörelse, när man håller på som jag har gjort. Man kan ju faktiskt hamna på en psykiatrisk klinik, där de antingen inte vet eller inte vill kännas vid att det finns något som "spiritual emergencies". Jag citerar Stanislaw och Christina Grof igen: "Traditionell psykiatri skiljer inte mellan psykos och mystik utan tenderar att behandla alla ovanliga medvetandetillstånd med dämpande mediciner."

På ett annat ställe står det så här: "Andliga kriser ger

positiva möjligheter och bör inte förväxlas med sjukdomar som har en biologisk bakgrund och kräver medicinsk behandling.”

Det går kalla kårar utefter ryggen på mig, när jag tänker så här: Hur många finns det i Sverige och andra västländer som inte klarat sitt ”spiritual emergency” på samma sätt som jag lyckades göra utan har fastnat i medicinfällan? Hur många sitter idag på våra institutioner?

Upplevelsernas betydelse: en ny dimension i livet

Vilken betydelse har nu mina upplevelser haft för mig? Negativt har varit läkares och andra människors oförståelse, liksom naturligtvis medicinfällan, som kunde ha slagit igen över mig. Men annars har upplevelserna haft en revolutionerande positiv betydelse och fått mig att omvärdera *allt*. Jag har haft flera ”mystiska” erfarenheter, vilket inneburit obeskrivbara upplevelser av ljus och föreställningar om SANNINGEN. Tiden efter drömkursen övertygade mig också om min tillhörighet till naturen, där allt plötsligt tycktes tala till mig och visa mig min väg.

Mina upplevelser har också gjort att mitt sökande har fokuserats på ett nytt sätt. Jag har börjat intressera mig för de stora religionerna och tycker mig ana viktiga gemensamma nämnare bland annat genom att jag kommit i kontakt med ”mystiken” och mystiker som till exempel *Johan-*

nes av Korset, Teresa av Avila och Hildegard av Bingen.

Inom den transpersonella psykologin ser man det som en huvuduppgift att hjälpa människor att nå fram till transpersonella upplevelser därför att sådana upplevelser har en mycket positiv transformerande inverkan på oss människor. Jag ser det som att mina upplevelser är just sådana transpersonella.

Med den här berättelsen om mina egna upplevelser i samband med ett ”spiritual emergency” vill jag hjälpa till att sprida kunskap om denna företeelse. Min vrede över den oförståelse jag mötte på sjukhuset är väldigt stor. Kan jag med det här hjälpa andra, så att de inte hamnar i samma situation är mycket vunnet.

Jag rekommenderar varmt alla sökare och andra intresserade att läsa den tidigare nämnda boken av paret Grof. Den ger mycken och viktig information och borde finnas som lärobok för alla psykiatrer. Jag vill gärna ha kontakt med personer som varit i en liknande situation som jag. Redaktionen har min adress.

Till sist vill jag nämna att mitt liv nu trots eller tack vare (?) genomgångna prövningar fått en annan dimension. Personliga bekymmer har hamnat i bakgrunden och mitt engagemang för framför allt ”Moder Jords” överlevnad känns mycket starkt och levande. Stundtals känner jag också en stor glädje över livet och ett inre lugn som jag tidigare inte hade.

Predikade Jesus reinkarnation och karma?

Många människor vill gärna ge Jesus de egenskaper eller åsikter som de själva har. Några reinkarnationstroende menar att Jesus predikade om reinkarnation och karma. Detta är ”hundraprocentigt säkert”, säger de kanske - trots att allt tyder på att Jesus var helt främmande för reinkarnationsläran.

Text: Sven Magnusson

En del människor förklarar själv-säkert att upprepade återfödelser är ett faktum. Kanske tillägger de att *Jesus* talade om reinkarnationens verklighet och att ett kyrkomöte i Konstantinopel bannlyste reinkarnationsläran från

kristendomen. Dessa människor klandrar gärna de kristna teologerna för att dessa ”feltolkar” Jesu uttalanden.

Om Jesus verkligen talade om reinkarnation och karma, då kan detta inte

ha varit en bisak utan måste ha haft en central betydelse i förkunnelsen, och då tog han naturligtvis upprepade gånger upp det i sin undervisning. Men det finns i Bibelns fyra evangelier inga som helst spår av en reinkarnationslära (och inga belägg för att reinkarnationsläran ursprungligen har funnits i evangelieberättelserna men rensats ut). I stället predikar Jesus något helt annat, nämligen i *Johannes döparens* efterföljd om den snart kommande domen, och han manar människorna att bättra sig för att undgå straff och i stället få ingå i Guds rike. Hade Jesus förkunnat människornas ständiga återfödelser, då skulle domens dag inte kunnat ha den avgörande betydelse som han predikade om.

Det duger inte att återropa sig på endast ett par svårtydda bibelställen, såsom Jesu uttalande att Johannes var *Elias* (Matt. 11–14). (Johannes själv förnekade enligt Joh. 1:21 att han var Elias.) Bakgrunden till Jesu ord är att judarna hade en föreställning att deras

stora profeter skulle återuppstå och återkomma till jorden som Guds språkrör. Detta har inget med en allmän reinkarnationslära att göra. Profeterna är *särfall*.

Enligt Joh. 9:2 frågar några lärjungar Jesus om en blindfödd: ”Rabbi, vilken har syndat, denne eller hans föräldrar, så att han har blivit född blind?” Jesus avvisar båda alternativen och ger en annan förklaring: Guds gärningar skall uppenbaras på den blinde. En själavandringstro kan ha funnits hos en del judar på Jesu tid, eller varit känd av judarna, och den kan ha legat bakom lärjungarnas fråga. Men Jesus gör ju med sitt svar inget som helst uttalande om reinkarnationsläran. Att han inte uttryckligt bestrider den, betyder naturligtvis inte att han godtar den. Påstår man att han gör det, använder man en inom logiken otillåten argumentation *e silentio*. Lärjungarnas fråga kan också uppfattas som medvetet orimlig.

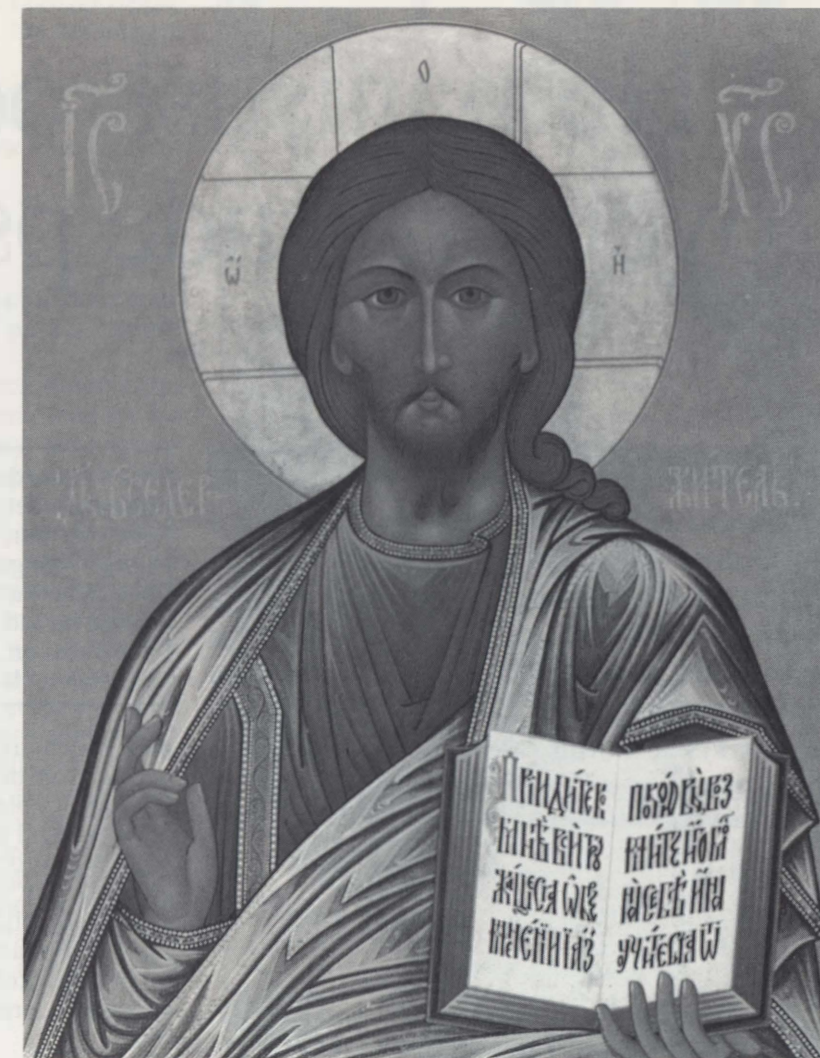
Man kan inte grunda ett påstående om en reinkarnationslära hos Jesus genom att återropa ett par diskutabla bibelställen. Skall en reinkarnationslära urskiljas i Jesu ord, måste den tydligt synas i ett *flertal* liknande uttalanden.

Påståendet att reinkarnationsläran bannlystes från kristendomen på ett kyrkomöte 553 (543) upprepas så ofta av ovederhäftiga personer att många säkert tror att det är sant. Vad man tog ställning mot på kyrkomötet var läran om själens *preexistens* (föruttillvaro) vilket är något annat (professor *Carl-Martin Edsman* i *Sökaren* nr 2, 1972). Något skäl att förkasta reinkarnationsläran fanns inte, eftersom den inte förekom i den tidens kristendom. (Dock hade den kristne tänkaren *Origenes* (omkr. 182-254) en tro på själarnas föruttillvaro och andarnas återfödelse i skilda världar och former, men det har bara en avlägsen likhet med reinkarnationsläran.) De tidiga kristna trodde på kroppens uppståndelse: de döda skulle stiga upp ur sina gravar. Den tron kan inte förenas med en reinkarnationstro. Det är helt klart att Jesus i evangelierna talar om *ett* liv och därefter domen.

I Gamla testamentet, som var Jesu religiösa grundval, finns ingenting som kan tolkas som reinkarnationstankar.

Att återropa sig på medier är orimligt, eftersom all vetenskaplig erfarenhet – parapsykologin – visar att deras uttalanden inte är att lita på.

Det gäller också att förstå vad som är vederhäftigt och att kunna skilja vederhäftig litteratur från ovederhäftig. Många ockult och esoteriskt intresserade lutar sig mot otillförlitliga författare. Man kan lära sig skilja mellan vederhäftigt och ovederhäftigt genom

att granska resonemang och efterfråga grunder för påståenden som görs och sedan bedöma dessa. Inte sällan återropas synska personer, och då får man – utifrån vad man vet om personer av det slaget – bedöma om synskhet ger kunskap.

Att styrka en reinkarnationstro med spekulativa resonemang eller hänvisning till att man själv *vet vad man talar om* eller *ser* hur det förhåller sig, är meningslöst. Det enda vettiga är att undersöka fall där små barn börjar berätta om tidigare liv och se vilka slutsatser man kan dra av det som forskas fram. Sökaren har i alla år uppmärksammat reinkarnationsforskningen (främst *Stevenson* och *Haraldsson*).

Vuxna människors ”minnen” av tidigare liv har ytterst tvivelaktigt sanningsvärde, såsom när en indier bosatt i Sverige menar sig ha varit den store *Vivekananda*. Många tror sig ha varit betydande personer i ett tidigare liv – kanske blir de lyckligare av det. ”Minnen” som uppträder under hypnos eller avslappning (reinkarnationsterapi) har i en rad fall visats vara fantasier. Detta har vi informerat om i *Sökaren*,

exempelvis i nr 4–5, 1987.

Det duger heller inte att som bevis hänvisa till att reinkarnation måste finnas för att livet skall vara rättvist, eller att endast reinkarnation förklarar människors olika medfödda förutsättningar. Livet kanske inte är rättvist, med våra ögon sett, och olikheterna kan vara tillfälligheter, som hör till livets villkor.

Jag tycker man skall vara öppen för reinkarnationstanken. Det finns vetenskapliga stöd för den, om än inga bevis.

Lämpligt är att noga *studera* och *värdera* de argument som läggs fram i debatten och inte bara tro på större eller smärre profeter som man råkat stöta på. Många tycker att denna ”intellektuella” hållning är jobbig. De ”orkar inte med” att tänka efter riktigt, och ”det leder i alla fall inte till nånting”. De vill hellre tänka ”intuitivt” och ta till sig det som de själva ”känner” är riktigt och som stämmer med deras allmänna verklighetsbild. Det är en minst sagt vansklig metod att försöka skaffa sig kunskap.

SM

Humanistisk och jag-överskridande psykologi

Den humanistiska psykologin, som finns i olika varianter, anses av många ge en djupare och sannare bild av människan än den vanliga akademiska psykologin. Den transpersonliga (jagöverskridande) psykologin är ett barn av den humanistiska psykologin och vidareutvecklar vissa inslag i denna.

Sammanställning: Sven Magnusson

I inom den nutida psykologin finns fyra huvudströmningar: behaviorismen, psykoanalysen, den humanistiska psykologin och den transpersonliga (eller transpersonella, bortompersonliga, överpersonliga, jagöverskridande) psykologin. Behaviorismen är deterministisk, vilket leder till en mekanisk syn på mänskligt beteende, och psykoanalysen ser människan som en tummelplats för irrationella krafter och jagets försök att kontrollera dessa. De båda riktningarna ger enligt företrädare för den humanistiska och den transpersonliga psykologin en alltför begränsad syn på den mänskliga naturen.

Humanistisk psykologi

Den humanistiska psykologins grundläggande idéer utvecklades av *Abraham Maslow* (1908 - 1970) i USA. Han utgick från ett studium av den psykiskt friska människan för att utröna vilka möjligheter till inre växande och självförverkligande som en människa har. Tillfredsställelse av *livsförhöjande behov* – inte bara livsuppehållande – anses inom den humanistiska psykologin ha en avgörande betydelse för det psykiska och kroppsliga välbefinnandet, och man undersöker hur dessa behov skall kunna uppfyllas. Till de livsförhöjande behoven räknas inre personlig växt, skapande, livsmening, glädje och självförverkligande.

Självförverkligande (self-realization) är ett centralt begrepp inom den humanistiska psykologin. Det syftar på insikten vem man är i sitt innersta väsen, hur man vill leva sitt liv och borttagandet av allt som hindrar detta. Väsentligt för självförverkligandet är att lyssna till en "inre röst" och följa dess uppmaningar.

Man ägnar sig inom den humanistiska psykologin åt individens "växande" som människa, det vill säga åt problemet hur individen kan möta sina egna djupa behov och förverkliga sina möjligheter. Man ställer frågan vad det är

Självkännedom, inre personlig utveckling, självförverkligande – det är begrepp som den humanistiska psykologin och den jagöverskridande psykologin samlar sig kring. Många av oss vill förändras, bli mer harmoniska och hela, ha bättre relationer till vår omgivning, övervinna vår rädsla och bejaka våra känslor. För att nå dessa mål finns en antal terapier som hjälper oss att bearbeta vårt inre och komma över våra svårigheter.

som gör en människa riktigt mänsklig, hur hon kan bli det och vad som hindrar henne från att bli det. En katt, sägs det, har inga problem med att vara en katt, men människan har problem med att vara sant mänsklig.

De humanistiska terapierna utgår från att människan har en inre natur, som det gäller att frigöra. Den humanistiska psykologin vill lära människan att upptäcka vem hon egentligen är. Flera olika terapier har utvecklats inom den humanistiska psykologin, såsom encounterterapi, gestaltterapi, parsamtal, primalterapi, psykodrama och rogeriansk terapi.

Maximalupplevelse

Abraham Maslow var vetenskapsman men också mystiker. Det var den mystiska sidan av honom som kom in i bilden, när han talade om maximalupplevelser eller toppupplevelser (peak experiences).

En mystiker är en människa som i sig själv har funnit sanningen, förstått sitt eget väsen. Maslow menade att mystikerns upplevelse och maximalupplevelsen är samma sak, och han ansåg att den är alla religioners gemensamma kärna.

En maximalupplevelse innebär ett slags extas med *jagets överskridande* som en väsentlig del. Känslan att vara ett med hela människosläktet är en viktig jagöverskridande upplevelse. En maximalupplevelse, med vidgat medvetande och glädje, kan komma i religiösa eller filosofiska sammanhang, i skapande eller vid anblicken av ett konstverk, ute i naturen eller i kärlek till en partner. Den är en upplevelse av vem man egentligen är i sitt väsens botten, en känsla av att vara hel, inte kluven, helt och fullt sig själv, och den är på samma gång en känsla av meningsfull identifiering med andra eller med världen.

Maximalupplevelser är inte ovanliga. De förekommer framför allt hos psykiskt friska människor. Maslow fann att de som ofta har sådana upplevelser är mer ansvarsfulla än andra och har större fysisk och psykisk energi för positivt arbete i världen.

Karakteristiskt för maximalupplevelser är enligt Maslow att universum upplevs som en helhet – och detta är ingen idé uteslutande, inte bara en intellektuell upplevelse, utan ett slags erfarenhet, ett skådande, en direkt upplevelse av verkligheten. Och den kan få en avgörande betydelse för en

människas syn på livet.

I den humanistiska psykologin ser man maximalupplevelsen inte bara som en höjdpunkt, utan faktiskt också som nödvändig för att man skall kunna bli en mogen personlighet.

Maslow menade också att vissa människor, som har en dogmatisk, materialistisk eller mekanistisk världsbild, inte kan ha maximalupplevelser, eftersom de inte vågar släppa fram dem. De törs inte gå över gränserna.

Transpersonlig psykologi

Den transpersonliga (jagöverskridande) psykologin samlar sig kring transcendentala upplevelser och psykets transpersonliga dimensioner.

1970 grundade Maslow och *Anthony Sutich* Association for Transpersonal Psychology. Där intresserar man sig för sådant som andliga vägar, inre växande, mystiska upplevelser, vördnad, medkänsla, självförverkligande, lyckalighet, den yttersta meningen, meditationsmetoder, vardagslivets helgande, yttersta värden och livsförhöjande behov.

Den jagöverskridande psykologin ser oss som delar av något större: det kan vara familjen, vänkretsen, nationen, mänskligheten eller kosmos. Denna psykologi begrundar vår yttersta verklighet, själens väsen och grund och vår plats i universum. Den bejakar mystiska upplevelser, som låter oss ana vilka vi i vårt väsens djup egentligen är. Den jagöverskridande psykologin handlar om inre upplevelser och deras genomgripande verkningar på individen.

I djupet av vårt väsen är vi delar av en grund mycket större än det egna jaget. Inom den jagöverskridande psykologin ser man en möjlighet till identifiering med den större, dynamiska grunden i stället för med enbart vårt begränsade jag. Denna identifiering leder till minskad rädsla för livets förändringar och för den slutliga döden. Jag är inte det begränsade jaget utan i grund och botten något mycket större, en del av helheten.

OLIKA TERAPIER

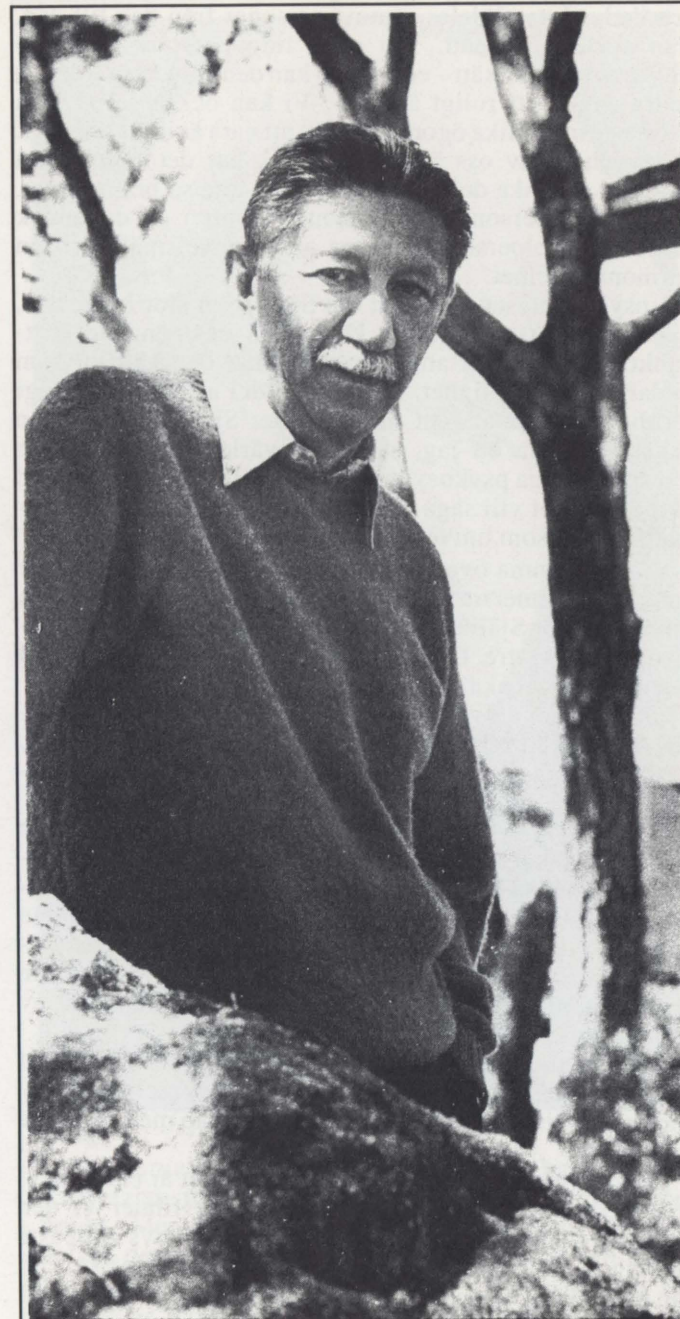
Det finns en rad olika psykoterapeutiska metoder. Redan 1980 beräknade en bedömare deras antal till omkring 250. I det följande beskrivs kortfattat några av de viktigaste.

Analytisk psykologi

Carl Gustav Jung skapade den analytiska psykologin. Liksom sin läromästare *Freud* intresserade han sig för det omedvetna, men det hade för honom en delvis annan betydelse än för Freud. Där fanns de kreativa krafterna, de andliga och religiösa anlagen, liksom drömmar och symboliska bilder.

I likhet med Freud ansåg Jung att det finns förträngda tankar och känslor. Han kallade dessa delar av personligheten för "skuggan". De kan ibland få en människa att bete sig på ett sätt som inte är likt henne. Skuggan kan ibland kräva att bli erkänd av det medvetna och integreras i personligheten.

I den analytiska psykologin gäller det att motverka förträngningar och skapa balans mellan psykets olika beståndsdelar, vilket gör människan hel.

Maslow

Abraham Maslow studerade självförverkligade människor. Han upptäckte att dessa hade sådana egenskaper som skapande förmåga, spontanitet, flexibilitet, mod, öppenhet, ödmjukhet och humor. Däremot hade de inte sådana i samhället vanligen uppskattade dygder som ordningssinne, disciplin, prydighet och auktoritetslydnad.

Utmärkande för självförverkligade människor är att de haft vad Maslow kallar peak experiences, toppupplevelser, det vill säga tillfällen av mycket intensiva upplevelser, ögonblick av extas. Dessa ögonblick kan jämföras med zenbuddhismens satori, glimtar av andlig insikt, sådana som mystiker talar om. Människor som haft sådana upplevelser har i allmänhet fått en upphöjd och mogen livsuppfattning och stor självkännedom.

Psykosyntes

Enligt psykosyntesen, skapad av *Roberto Assagioli*, är vi människor inga odelbara och oföränderliga väsen, präglade av fullständig konsekvens i tankar och handlingar, utan vi består av en rad delpersonligheter med olika karaktär, vilka existerar inom ramen för vår personlighet i dess helhet. Vi

är således inte alldeles samma personer från dag till dag, från stund till stund. Vid olika tidpunkter betraktar vi tillvaron på olika sätt – ena dagen kan den vara en mardröm, andra dagen ett roligt äventyr. Vi kan också se på våra närmaste med olika ögon. Vårt sätt att vara är inte enhetligt. ”Var och en av oss är en folkhop”, har det sagts. Ofta kommer de olika delpersonligheterna inte så bra överens. Syftet med personlig psykosyntes är att i en dynamisk process få delpersonligheterna att sammansmälta till en harmonisk helhet.

I psykosyntesen har idén om Självet en stor betydelse. Självet är personlighetens kärna och dess enande mittpunkt. Det är något annat än de tankar och känslor som bildar vår personlighet. Det är den del av oss som evigt förblir densamma: rent medvetande. Självet ger oss en känsla att vara ett jag, skilt från världen i övrigt. Den transpersonliga psykosyntesen syftar till identifiering med vårt Själ, det vill säga med vårt sanna och högsta individuella såväl som universella väsen.

Vi kan komma över fruktan genom att inse att den inte finns i vårt innersta väsen, vårt Själ, utan endast är en känsla utanför Självet. Självet är evigt detsamma och oberoende av det yttre. Det är som en inre fästning, dit vi alltid kan dra oss tillbaka och känna säkerhet.

Om vi inser att vårt väsens kärna är det rena medvetandet, finner vi att vårt Själ är oföränderligt och opåverkligt.

Självet är iakttagaren, det innersta väsendet, som upplever allt.

Enligt psykosyntesen kännetecknas personligheten, som består av tankar, känslor och begär, av oro och otillfredsställelse, medan Självet präglas av stillhet, frid och accepterande. Personligheten upplever sig sig ständigt hotad genom att dess begär inte blir tillfredsställda. Självet däremot har sin rot i evigheten, och det upplever inte sin existens som hotad. Det vet att det existerar oberoende av världens alla skiftningar.

På personlighetens nivå upplever sig ett jag vara isolerat från andra jag. Det uppfattar de andra jagen som främmande. På Själkets nivå upplevs gemenskap med de andra själven.

Det övermedvetna/det högre jaget/Självet är enligt psykosyntesen det högsta i vårt väsen. Där finner vi den djupaste sanningen och kärleken och vårt livs djupaste mening. I det övermedvetna finns klarhet och insikt. Där kan man känna gemenskap med alla varelser och kärlek till allt. Och man kan känna sig fatta sanningen om världens natur.

Det är från övermedvetandet som vi enligt psykosyntesen får vår högre inspiration samt maningar till altruistiska handlingar.

I kontakten med det övermedvetna kan vi få en glimt av, eller kontakt med, ett tidlöst, levande väsen, som uppfattas som oföränderligt, tyst, rent varande. Identifikation med detta allomfattande väsen har skett hos ett fåtal individer.

Voice Dialogue

Voice Dialogue, som är Hal och Sidra Stones metod, handlar om att föra respektfulla samtal med sina olika delpersonligheter (”röster”) med syftet att lära sig bejaka sina olika sidor och integrera dem i en harmonisk och mogen personlighet. Hal och Sidra Stone menar att inom oss lever en hel familj av olika jag, som känner, tänker och uppför sig som om de vore verkliga personer. Var och en av dem försöker göra sig hörd och har ett behov av att någon lyssnar med respekt. Inget jag är uteslutande bra eller dåligt. Allt är beroende av på vilket sätt vi använder ett speciellt jag.

Assagioli

Roberto Assagioli (1888–1974) växte upp i en judisk medelklassfamilj i Venedig, Italien. Han fick en klassisk skolning och lärde sig fleraspråk: latin, grekiska, franska, tyska och engelska och senare i livet också ryska och sanskrit.

1906 började han studera medicin i Florens. Under studietiden skrev han artiklar om bland annat skrattets verkningar, om den tyske mystikern *J. G. Harmann* och den amerikanske transcendentalisten *Ralph Waldo Emerson*.

Assagioli blev tidigt intresserad av psykoanalysen. 1910 blev han upptagen i *Jungs* grupp av nitton lärjungar och samma år introducerade han delar av *Freuds* tankegångar i Italien.

Men Assagioli kände sig inte tillfreds med *Freuds* idéer, och i sin doktorsavhandling skrev han att han tyckte att psykoanalysen endast såg till en del av människan och att han sökte en psykologi som tog hänsyn till hela människan – kreativitet och vilja, glädje och visdom lika väl som impulserna och drifterna.

Efter sin doktorsavhandling praktiserade Assagioli i Zürich under *Bleuler*. 1912 började han praktisera psykiatri i Italien och utarbete sin egen terapiform.

Assagiolis intresse för religion och psykologi djupnade, och under 20- och 30-talet träffade han och studerade tänkare som *Croce*, *Tagore*, *Inayat Khan*, *Steiner*, *Suzuki*, *Ouspensky* och *Alice Bailey*. Han höll också kontakt med andra ledande tänkare som *Jung*, *Keyserling* och *Buber*.

1926 öppnade Assagioli Instituta di Cultura e Terapia Psichica i Rom, och samma år skrev han sin första bok, som handlade om vad han kallade psykosyntes och beskrev som en ny behandlingsmetod. Assagioli skrev under sitt liv endast ytterligare en bok. *The Act of Will*, 1974. Han skrev bortemot 300 artiklar och en stor mängd opublicerat material.

1938 stängde fascisterna insitutet och Assagioli fängslades. Orsaken var hans intresse för fred och internationalism. Under större delen av kriget höll han sig gömd ute på den italienska landsbygden. Efter kriget började han arbeta mer internationellt och det första institutet för psykosyntes utanför Italien öppnades 1958 i USA. Den första internationella konferensen hölls i Zürich 1960. Psykosyntesen fick en god draghjälp i sin expansion av vägen av humanistisk psykologi i slutet av 60-talet. Expansionen fortsatte under 70- och 80-talet.

Assagioli avled i sitt hem i Florens 1974, 86 år gammal.

Källa: Upplysningar från Psykosyntesakademien i Stockholm.

Encounterterapi

Encounterterapin utvecklades av *Will Schutz*. I en terapi-session möts flera människor, som konfronteras med varandra. De uttrycker fritt och uppriktigt sina känslor om sig själva och andra och blir föremål för omdömen från andra deltagare, ofta hänsynslöst avslöjande. Dessa upplevelser skall vara hjälp till sann självuppfattning, inre personlig utveckling, god kontakt med andra och goda relationer. Metoden sägs bota ensamhet och känsla av främlingskap. *Carl Rogers* säger: ”När två äkta jag sträcker sig efter varandra, inträder ett möte mellan jag och du. I det ögonblicket upplöses ensamheten, människan känner sig stå i verklig kontakt med en annan människa, och det främlingskap som i så hög grad varit en del av hennes liv, försvinner.”

Gestaltterapi

Gestaltterapin skapades av *Fritz Perls*. Hans idé var att en människa måste forma sina erfarenheter till ett meningsfullt mönster. Allting som upplevs måste ingå i mönstret, i annat fall uppstår disharmoni.

En viktig tanke hos Perls är att man skall leva i nuet, med alla sinnen öppna, inte tänka för mycket men ta in verkligheten på ett entusiastiskt sätt. Men skall inte leva i föreställningar, minnen och fantasier om framtiden, utan i stället i det som verkligen finns här och nu. Perls menar att uppmärksamhet på nuet löser alla neurotiska problem.

Mycket inom gestaltterapin handlar om att hitta sitt sanna inre genom att förstå drömmar, sitt kroppsspråk och sitt sätt att uttrycka sig så att man upphäver separationen mellan det inre och det yttre och kommer i kontakt med det undermedvetna.

Parsamtal

Parsamtal är till för människor som behöver samtalsterapi men inte känner sig väl till mods i en situation där terapeuten förmodas förstå allting bäst och klienten bara skall lyssna och acceptera. Under parsamtal talar jämlikar med varandra. Deltagarna delar upp sig två och två, och man turas om att vara klient och rådgivare. Man lyssnar uppmärksamt på varandra, berättar om sina problem och känslor och samtalar om detta. Ingen framstår som en auktoritet i förhållande till den andra.

Rogeriansk psykoterapi

Inom rogeriansk psykoterapi, som utvecklats av *Carl Rogers* och kallas klientcentrerad terapi, är det en viktig grundtanke att terapeuten noga lyssnar på klienten och respekterar dennes personlighet, värderingar och målsättningar och inte försöker styra eller förkasta dem. Terapeutens roll är den förstående hjälparens. Målet är självförverkligande.

Primalterapi

Primalterapin skapades av *Arthur Janov* efter impulser från *Reich* och *Freud*. Där sysslar man inte med analys av problem, utan med emotionell urladdning: man skriker ut sin smärta. Under en sådan utlevelse kan neuroser övervinnas. ”Neuroser är frusen smärta”, säger Janov. Primalterapin tinar upp den frusna smärtan och botar neurosen. I smärtan, som upplevs under utlevelsen, öppnas personens försvarssystem och han blir öppen för sanningen om sig själv.

Enligt Janov beror neuroser på att föräldrarna inte har tillfredsställt barnets grundläggande behov, nämligen att få mat, vara varm och torr, växa och utvecklas i lagom takt, bli omfamnad och smekt och bli stimulerad.

Psykodrama

Psykodrama är en psykoterapeutisk metod som har utvecklats av *Jacob L. Moreno*. Det rör sig om teaterspel, vars syfte är att göra deltagarna medvetna om sina känslor så att de kan lösa de psykiska problem som uppstått ur känslorna eller ur ett förträngande av dem. Deltagarna uppmuntras att ge uttryck för alla förträngda känslor eller önskningar.

Källor främst:

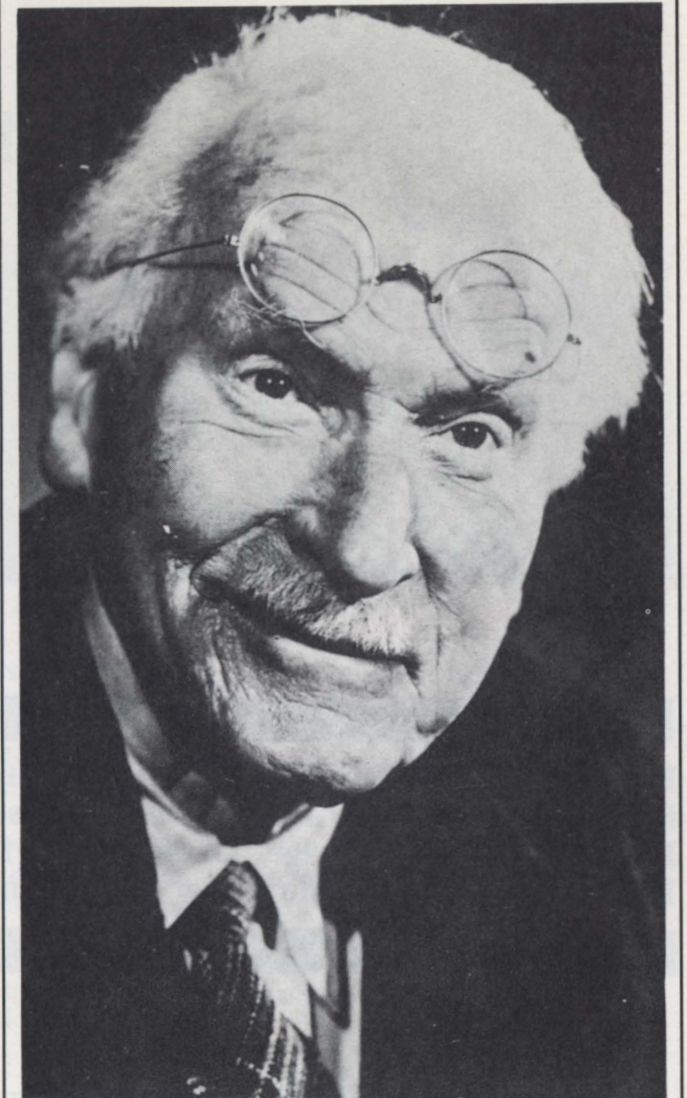
Stuart Holroyd: Nya perspektiv. En uppslagsbok (Bokförlaget Korpen 1991).

Eric Danielsen: Skärseldsterapier (Rabén & Sjögren 1988).

Flera artiklar i *Sökaren*.

Nexus nr 1, 1994.

Piero Ferucci: Bli den du är (Hagaberg 1987).

Jung

Carl Gustav Jung (1875 – 1961) var en banbrytande schweizisk psykolog, i början lärjunge till Sigmund Freud. Men han bröt med Freud, eftersom han inte delade dennes uppfattning om sexualdriftens allt annat överskuggande betydelse. I stället grundade Jung en ”analytisk psykologi”. Till skillnad från Freud såg han inte det undermedvetna som ett slags skräphög för olösta konflikter, utan i stället som källan till kreativitet, andlighet och vishet. Jung betraktade också i motsats till Freud det andliga behovet som viktigt hos en människa. I sin självbiografi har han berättat om egna andliga upplevelser.

Jung trodde också på existensen av ett kollektivt omedvetet, vilket är gemensamt för många människor. Känd är hans liknelse där han beskriver människorna som öar i en skärgård. Öarna syns vara skilda åt, men under ytan hänger de ihop. I det omedvetna finns bland annat människosläktets samlade erfarenheter och vishet; och ibland stiger tankar och idéer upp därifrån, exempelvis i drömmar och som arketypiska symboler. De senare är för mänskligheten gemensamma men omedvetna tendenser till symboler, som beror på ”psykets nedärvda struktur”.

På den kollektiva nivån är psyket obundet och överpersonligt, menade Jung. Det hänger ihop med andra människors omedvetna. Han hävdade att det kollektivt omedvetna alltid är vidöppet för inflytanden från alla håll i universum. På den omedvetna nivån är människan invävd i ett nät av relationer som överskrider rummet, tiden och kausaliteten och som ständigt bildar meningsfulla mönster tvärs över universum.

”Nära döden-upplevelser är viktiga”

Kenneth Ring på Sverigebesök

Psykologen professor Kenneth Ring är en av de ledande forskarna inom nära döden-upplevelsernas område. I juni var han i Sverige. Ordföranden i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning intervjuade honom för Sökaren.

Text: Göran Brusewitz

– Miljoner människor har haft nära döden-upplevelser (NDUer). Det säger den amerikanske forskaren *Kenneth Ring* under ett besök i Stockholm i juni, och han tillägger att många har blivit starkt påverkade av dem.

Bevisar de något, exempelvis liv efter döden eller en andlig verklighet? undrar jag.

– Jag anser inte att de *bevisar* något, svarar Kenneth Ring, och har aldrig påstått det. Men det är klart att något ganska märkligt händer många människor, när de kommer nära döden. Fast bara för en kategori människor tycks NDUerna vara bevisande, nämligen för dem som själva haft en sådan upplevelse. Dessa tycks nästan utan undantag tro på ett liv efter döden, oavsett vad de trodde före sin upplevelse. För oss andra bevisar de ingenting. Men de antyder en *möjlighet* att det finns någon sorts fortsättning på vårt liv efter döden.

– På frågan om NDUer bevisar en andlig verklighet svarar jag på ungefär samma sätt. De antyder möjligheten att vissa människor kan få kännedom om en annan verklighet, när de befinner sig nära döden. Upplevelserna har helt klart en andlig aspekt och andliga efterverkningar. De starka efterverkningarna antyder att det är något äkta som upplevts. Jag har un-

der mina studier av NDUer blivit mer intresserad av själva upplevelserna och hur de påverkar människorna än av frågan om det finns ett liv efter döden.

Finns det en biologisk förklaring?

Jag frågar Kenneth Ring vad han anser om de kritiker som hävdar att dessa upplevelser kan förklaras på "naturligt" sätt.

– Vissa inslag i NDUerna kan förklaras naturligt såtillvida som de har en neurologisk och biologisk grund, svarar Ring men tillägger att han inte är övertygad om att upplevelserna kan bortförklaras i sin helhet. Vissa delar av dem kan inga framlagda teorier förklara, anser han.

– Man kan resonera på två olika sätt. Man kan säga att det finns ett visst biologiskt tillstånd som *förklarar* upplevelsen. Men man kan också säga att ett visst biologiskt tillstånd *gör upplevelsen möjlig* eller ger upphov till ett speciellt medvetandetillstånd som är nödvändigt för upplevelsen. Jag har inget bestämt svar på frågan om detta biologiska tillstånd förklarar upplevelsen eller gör den möjlig. Men jag tror det finns goda skäl betvivla att kritikererna kan förklara nära döden-upplevelserna helt och hållet.

Ovetenskapliga spekulationer

Jag undrar om det inte är ovetenskapligt att prata om innebörden av NDUer.

Kenneth Ring menar att den som studerar de informationer som finns om NDUer, får dra sina egna slutsatser. Några vetenskapliga slutsatser existerar inte.

– I mina böcker berättar jag om tolkningar som finns och spekulerar lite kring dem. Men jag betraktar inte dessa spekulationer som vetenskapliga.

Anhängare av vissa New Age-idéer tar ju Kenneth Rings forskning som stöd för sina åsikter. Jag undrar vad han anser om det.

– Jag har inte utfört min forskning för att ge stöd åt vissa idéer, men vill någon använda mina resultat i ett sådant syfte, så stör det mig inte. Mitt intresse för dessa upplevelser beror på att jag tycker de är viktiga. Jag presenterar mina resultat och bjuder in människor att intressera sig för dessa fenomen och dra sina egna slutsatser.

Kan kännedomen om NDUer locka till självmord?

Vissa kritiker pekar på risken att man kan längta efter att dö för att få uppleva det underbara som de människor berättar om vilka varit i dödens närhet!

– Det finns folk som försökt begå självmord och då haft en NDU. Nästan alla dessa känner efter sin upplevelse att de inte vill pröva självmord en gång till. Det är en feltolkning av NDUerna att glorifiera livet efter döden. Dessa upplevelser bör inte utgöra någon uppmuntran till självmord. De som haft en NDU brukar dra slutsatsen att det är ett privilegium att leva i en mänsklig kropp, en gåva. Det finns ett syfte med våra liv här.

Blinda upplever samma saker

Det händer även att blinda har en NDU Kenneth Ring berättar:

– Vi började nyligen en studie av blinda personer som haft en NDU. Vi fick kontakt med dem genom organisationer för blinda. Hittills har vi pratat med 14 personer, av vilka fem är födda blinda, fem har blivit blinda senare i livet, men innan de haft sin NDU, och fyra har en så svag syn att de i praktiken är blinda. Vi har två syften med denna studie, dels att få veta om de blinda haft en NDU som är likadan som de seendes, och dels, ifall nu deras NDU skiljer sig från de seendes, att få veta vilka skillnaderna är. Vi vill också veta om blinda människor kan "se" något under sina upplevelser och om det de säger sig se, kan bekräftas av andra. Det vi funnit är att blindas NDU-upplevelser är identiska med seendes, liksom att blinda säger sig "se" under sina upplevelser. Några har sagt att de kunnat se för första gången i sitt liv. De förstår nu vad det innebär att se. De har sett föremål i den fysiska världen, såsom sin kropp och kläderna de har på sig. De har också kunnat se saker i "den andra världen", såsom varelser, ljuset, avlidna släktingar. Deras reaktion skiljer sig dock från de seendes. Att de kan se stör dem, de blir desorienterade, de är ovana. De har inget färgseende, även om de ser olika gråskalor. Många säger märkligt nog att seendet inte är så viktigt.

– Dessa preliminära resultat är mycket uppmuntrande, både att blinda har klassiska NDUer och att de säger sig ha upplevelser som måste utgöra en viktig utmaning för kritiker.

Jag övergår nu till att referera delar av Kenneth Rings föredrag hos Ny-tänkarna.

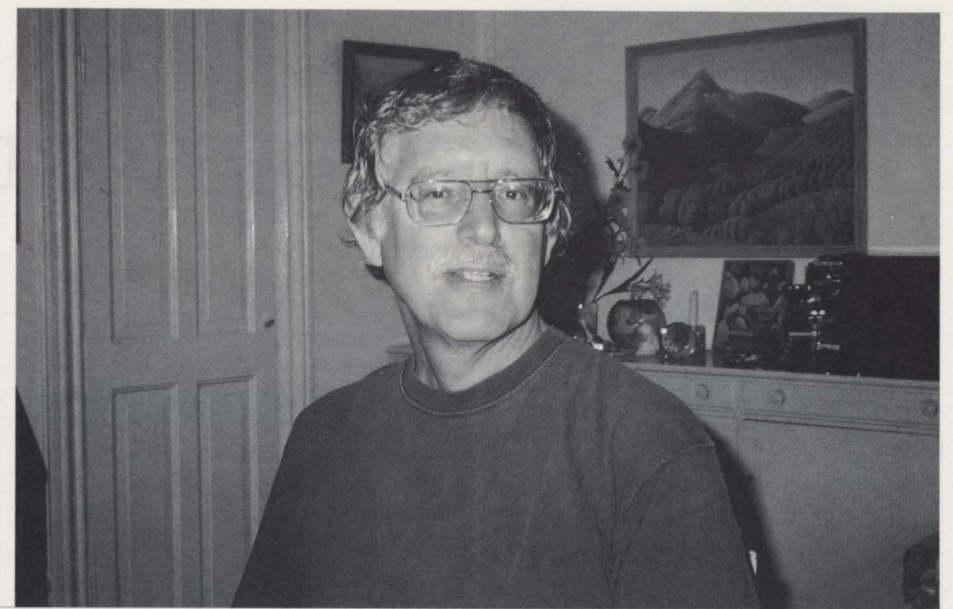
Det märkliga ljuset

Miljoner människor över hela världen har haft märkliga upplevelser i dödens närhet, upplyser Ring. Och upplevelserna är mycket lika varandra. Ett kännetecken är en oerhörd frid.

Men det viktigaste inslaget i NDUerna är mötet med ljuset. Fast det är inte bara ett möte, utan man absorberas också i ljuset och inser att det är en del av en själv.

Ett exempel på beskrivning av ljuset: "...framför mig detta magnifika, underbara blåvita ljus med dess enorma lyskraft, som ändå inte är störande... sedan känslan att ljuset är nästan som en varelse av något slag, något som man kan kommunicera med. För första gången i mitt liv har jag känslan av ren kärlek..."

Vad vet vi då idag om dessa upplevelser? Hur långt har forskningen kom-

Kenneth Ring. Foto: Göran Brusewitz.

mit? Vi vet att NDUerna är likartade i olika kulturer, i stort sett oberoende av ålder, utbildning och social bakgrund. Inte heller livsåskådningen har någon större betydelse. Skeptiker har samma upplevelser som religiösa personer. Och det har ingen betydelse hur NDUaren kommit i dödens närhet. Självmordsförsök eller kris under en operation ger ingen skillnad.

Striden kring NDUerna gäller hur de ska tolkas. Är de drömmar, fantasier, hallucinationer eller är deras innehåll fullt verkligt?

Iakttagelser utanför kroppen

Många berättar att de under en NDU kunnat se vad som ägt rum utanför den livlösa kroppen. Inte sällan är det överraskande observationer som gjorts. En kvinna berättade att hon under en operation fann att hon var högt uppe, strax under taket, och blev förvånad över allt damm hon såg på en lamparmatur. Det är en observation som man inte väntar sig att någon gör. Det talar för dess äkthet.

En annan kvinna fick hjärtproblem och togs in på sjukhus. Dagen efter berättade hon för en socialarbetare att hon varit utanför sin kropp, utanför sjukhuset och där sett en tennissko. Hon bad socialarbetaren att försöka hitta den där skon. Hade hon verkligen varit utanför sin kropp? Hade hon verkligen sett skon? Faktum är att tennisskon påträffades precis där hon sade sig ha sett den, på ett otillgängligt ställe.

Det finns flera berättelser av detta slag, där man funnit yttre bekräftelse på vad en människa säger sig ha sett under en NDU.

NDU hos barn

En invändning mot NDUer är att man ser det man väntar sig att se beroende på vilken kultur eller trosriktning man

tillhör. Idéer om ett liv efter detta är ett uppskattat tema i tidningar och pratshower i TV, särskilt i USA. All denna information kan givetvis skapa förväntningar, vilka påverkar NDUerna. Men detta gäller inte NDUer hos barn.

Barns berättelser är enkla, fragmentariska och inte så känslomässiga som vuxnas. Formen är dock densamma. Det finns mycket små barn, bara några år gamla, som berättat om NDUer.

En liten flicka hade haft en NDU och överlevt. Några år senare drabbades hennes mormor en en olycka. Flickan frågade då spontant sin mamma: "Måste mormor genom tunneln för att möta Gud?" Det antyder att flickan själv upplevt tunneln.

En NDU brukar få följder för upplevaren. Följderna är positiva. Han uppskattar livet mer än tidigare, känner mer ansvar, bryr sig om andra, värnar om miljön, strävar mindre efter yttre framgång, men blir inte nödvändigtvis mer religiös.

Det tycks faktiskt också bli följder av fysiologisk art. Människor som haft en NDU har ofta lägre blodtryck efter upplevelsen. Många tror faktiskt att det hänt något konkret i hjärnan som följd av upplevelsen. De tänker på ett annatsätt än tidigare. Detta låter märkligt, men flera forskare som studerat saken närmare, tror faktiskt på det.

Andra följder av en NDU är extrem känslighet för olika yttre stimuli, såsom ljus och ljud. Många blir också känsliga för elektricitet.

Kenneth Ring betonar att NDUerna är autentiska upplevelser, inga påhitt, och att de har visat sig ha stor positiv betydelse för upplevare, men även för många som läser litteraturen, går på föredrag eller seminarier om NDUer. Rädslan för döden brukar minska.

Insikter om mirakler

A Course in Miracles innehåller medialt undfångnen vishet. Många har tagit starkt intryck av boken och tar en lektion per dag.

Text: Curt Jonsson

En bok som har givit mig oerhört mycket är A Course in Miracles. Jag vet inte någon annan bok som har berört mig lika djupt som den.

A Course in Miracles nedtecknades av den amerikanska psykologen Helen Schucman under åren 1965–1972. Hon arbetade då vid Columbia University i New York och var inte speciellt andligt intresserad. Däremot var hon villig att hitta en lösning på de samarbetsproblem som fanns på hennes arbetsplats. En dag, när hon var hemma, hörde hon en röst inom sig som sade: "Detta är en kurs i mirakler. Var god anteckna!"

Självklart blev hon orolig. Det är vad de flesta skulle bli, om de började höra röster inom sig. Därför nämnde hon vad som hänt för en kollega, Bill Thetford. Han menade att hon skulle följa röstens uppmaning och skriva ned vad hon hörde, vilket hon också gjorde.

Det blev en lång diktamen. Den varade i sju år. Och resultatet blev A Course in Miracles (en kurs i mirakler). Den dikterande rösten sade sig tillhöra Jesus.

När jag läste A Course i Miracles första gången, gick innehållet rakt in i mitt hjärta. Man kan nog säga att jag "slukade" boken från pärm till pärm.

Under min första genomläsning fick jag ideligen små aha-upplevelser och en ständig ström av "glädjechocker". Varje gång jag tänkte eller kände "ja, just så är det", gjorde jag understrykningar med rött. Det blev med tiden gott om sådana. Jag tror inte det finns någon sida i mitt första exemplar av boken där jag inte gjort ett flertal

understrykningar, förböckningar och olika slag av krumelurer i kanten – allt som utslag av min stora entusiasm.

Efter att ha levt med A Course in Miracles i något år började jag hålla föredrag om kursen och undervisa. Eftersom jag hade tagit till mig innehållet med hela mitt hjärta och upplevt budskapet som om det kommit inifrån mig själv, hade jag lätt att prata om det med andra människor. Jag var på något sätt genomsyrad av hela andan i A Course in Miracles.

Ganska snart skrev jag ett slags sammanfattning med utdrag ur A Course in Miracles – på svenska. Det blev 184 tättskrivna sidor. Men eftersom jag inte kunde publicera detta, då jag inte hade copyright till materialet, är det bara ett fåtal som läst det. I stället började jag göra en direkt översättning. Jag hade för avsikt att själv översätta hela verket. Och till att börja med gick det ganska fort.

Att det gick så snabbt berodde nog bland annat på min stora entusiasm. Jag var beredd att ägna flera timmar om dagen åt det här arbetet, trots att jag även hade ett annat jobb att sköta. Snabbheten berodde också på min naturliga fallenhet för att hitta ord och formuleringar och på att jag följde min intuitiva känsla för vad det underliggande budskapet var i varje enskild del av texten. Ibland blev det därför en relativt fri översättning, vilket jag tyckte var mycket bättre än en mer texttrogen ord för ord-översättning – som kanske blivit stelbent och svårbegriplig.

Nåväl, av olika orsaker stannade det här arbetet upp någon gång 1992.

Jag hade då översatt drygt åtta kapitel av textboken (som omfattar 31 kapitel). Någon gång sade mig att min uppgift inte var en strikt översättning. Men jag blev inte omedelbart klar över vad jag skulle göra i stället.

Under 1993 klarnade det emellertid för mig vilken min personliga roll är i samband med A Course in Miracles. Jag har upptäckt att mitt förhållande till denna bok är ett slags kärleksförhållande. Men jag vill inte bidra till att göra A Course in Miracles till ett slags bibel. Jag vill inte att man ska säga att "det är sant, för det står på sidan 234 i A Course in Miracles". Sanningen finns ju inom oss alla. Vi är Guds söner och döttrar, det vill säga delar av Skapelsen. Och eftersom Skapelsen är en avspeglning av Gud, finns Guds tankar inom oss.

En stelbent, ordagrann översättning skulle många gånger förminska tankarna i A Course in Miracles. Och det är av det skälet som jag med varm hand överlämnat det jag översatt till den som nu äntligen utsetts till Sveriges officiella samordnare av översättningsarbetet.

Själv vill jag i stället förmedla de intryck eller insikter som jag fått av A Course in Miracles. Jag skulle nästan vilja tala om uppenbarelser! För det är vad min kommande bok "Insikter om Mirakler" handlar om. Jag hoppas att den boken ska hjälpa dig att läsa och verkligen ta till dig budskapet i A Course in Miracles – och att mina insikter ska inspirera andra att ta fram den visdom och djupa kärlek som finns inom var och en av oss.

Vi har alla inom oss den kunskap och den kraft som ger upphov till mirakler. Vi är egentligen alla mirakler – levande exempel på Guds storhet.

Med min bok vill jag försöka återge vad verklig kärlek är. När A Course in Miracles använder ord som kärlek, Gud, Den Helige Ande, förlåtelse, Guds son med mera, ska de förstås på ett nytt sätt. Kärleken är i en högre, ren bemärkelse något annat än vad de flesta människor hittills upplevt.

I första kapitlet av A Course in Miracles (ACIM) står det: "Mirakler

inträffar naturligt som uttryck för kärlek." Mirakler är alltså ingenting "övernaturligt", som egentligen inte kan hända enligt våra vanliga naturlagar – men som ändå händer – utan det är något fullkomligt naturligt!

Det sägs också att mirakler är vanor och att de inträffar ofrivilligt. De händer som naturliga följder av kärlek och vi behöver inte medvetet vilja att de händer.

Enligt ACIM är ett medel för mirakler *bön*. Bön sker naturligtvis avsiktligt. Men mirakler bara händer.

Jag har själv upplevt mirakler. Jag tror jag kan säga att jag redan innan jag läste ACIM hade börjat vänja mig vid sådana fenomen. Jämt när naturlagarna verkar sättas ur spel och något händer, som är till hjälp, är det ett mirakel.

Det har till exempel förekommit att jag varit på väg i min bil någonstans och vetat att jag inte skulle kunna hinna fram till ett visst klockslag, även om det hade varit önskvärt. Och så har jag ändå kommit i tid! Eller också har det varit någon sjukdom som blivit botad från den ena dagen till den andra, eller människor som oväntat ändrat inställning och stött mig helt efter att tidigare ha motarbetat.

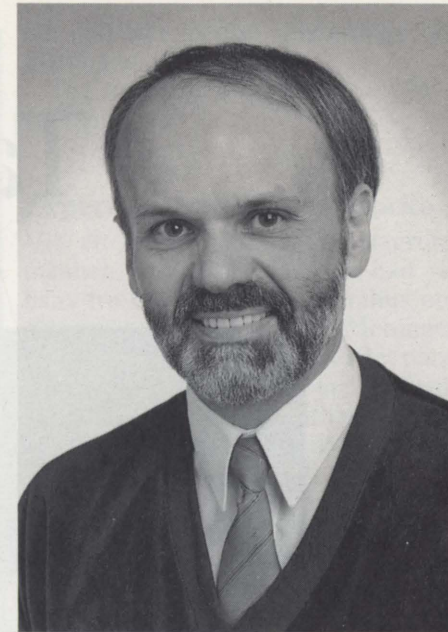
Mirakler förekommer hela tiden och är uttryck för kärlek. Men det är inte alltid som man märker tydliga resultat. Det som händer, som följd av kär-

lek och tro, händer ibland under ytan. Miraklerna är uttryck för att vårt tänkande är i harmoni med den underliggande ordningen i universum. Det finns nämligen en sådan ordning. Det är som om hela universum skulle utgöra ett enda gigantiskt pussel. När varje bit ligger på rätt plats, händer något fantastiskt. Pusslet stämmer. Man ser den större bilden.

När vi går i riktning mot denna underliggande ordning, får vi hjälp. Det är som om ett slags magnetism skulle dra oss med mild kraft i rätt riktning. Vi kan göra motstånd, men det går lättare och är roligare om vi inte gör det. Mirakler inträffar när vi ändrar vårt tänkande och släpper taget om den rädsla som vi gått och burit på.

Det är som att det skulle vara vårt "öde" att förr eller senare hamna på rätt plats i livet. På annat håll har jag stött på uttrycket "magnetiskt öde" och det tycker jag beskriver väldigt väl vad det handlar om.

ACIM säger att vi alla har makt att utföra mirakler, och om vi är villiga att göra det, kommer tillfällena att uppenbara sig. Denna vilja innebär att uppskatta sig själv och inse hur stor man egentligen är. Vi är alla fullkomligt värda all kärlek och även i stånd att känna kärlek. Det är så vi måste tänka om oss själva i våra hjärtan för att komma ut ur det mörker där vi själva placerat oss, när vi trodde att vi

Curt Jonsson.

var skilda från Gud, från skapelsen, från varandra och till och med från oss själva. Det finns en splittring inne i oss, som egentligen är en illusion. Den del av vårt sinne som tror att vi är isolerade från skapelsen i övrigt, kallas "egot". Att låta mirakler ske är en väg ut ur detta mörker.

Ur en kommande bok av Curt Jonsson.

Hon har kallats en av pionjärerna inom den holistiskt nytänkande rörelsen. På 70-talet gav hon ut boken *Kreativ visualisering*, på 80-talet *Att leva i ljuset*, som båda tryckts i miljonupplagor. *Shakti Gawains* böcker har sålts i över tre miljoner exemplar på ett femtontal olika språk och hennes böcker betraktas som klassiker inom området.

I september utkommer hon med *Förvandlingens väg*, en bok med ett inspirerande och provokativt budskap för 90-talet och det nya årtusendet.

Shakti Gawain menar i sin nya bok att lösningen på vår egen och världssamfundets kris finns inom oss själva. Men vi har idag, mer än någonsin tidigare, möjlighet att förvandla vårt liv och jorden vi lever på.

Förvandlingens väg utkommer i september. Inbunden 212 sidor. Cirkapris i bokhandeln 245:– eller direkt från

Energica Förlag/HÄLSAböcker AB, Box 8, 794 21 Orsa. Telefon 0250-420 55 eller fax 0250-431 91.

Vi sänder dig gärna vår nya katalog!

Tankens spår

I sin nyutkomna bok "Psi-spåret" berättar Göte Andersson om sin upptäckt av det märkliga tankespåret. Vi återger här ett kapitel i boken.

Text: Göte Andersson

Den borttappade vigselringen

En dag, när jag besökte Maj-Britt B. för att göra några experiment med psi-spåret och slagrutan, berättade hon för mig att hennes far hade förlorat sin vigselring för över tio år sedan. Troligen hade han tappat den vid hennes hem, men detta var inte helt säkert.

Jag föreslog att vi skulle försöka hitta ringen med hjälp av psi-spåret och en slagruta.

Det var en kall och mörk vinterkväll, så sändarplatsen blev inomhus. Jag satt på en stol och visualiserade en vigselring under ungefär en minut. Därefter tog Maj-Britt fram slagrutan och gjorde en avsökning i en cirkel runt mig. Hon fick kontakt med psi-spåret, som gick snett ut genom husets sydvägg.

Vi gick utomhus, och Maj-Britt fick omgående kontakt med spåret, där det gått genom väggen. Det kunde sedan detekteras ända fram till vedboden, belägen 20 meter från boningshuset. Vi gick in i vedboden och Maj-Britt fick utslag ända fram till en plats vid jordgolvet. Där stannade psi-spåret. Vi plockade bort näverbitar och småskräp och krafsade försiktigt i jorden med händerna. Plötsligt kände Maj-Britt ett metallföremål. Hon tog upp det, och det visade sig vara en metallring cirka 10 cm i diameter, av okänt

ursprung. Vi brydde oss inte om ringen, och jag kastade iväg den så att den for genom den öppna boddörren ut på backen. Maj-Britt provade åter med slagrutan, för vi var inställda på att vigselringen kunde finnas på just denna plats i vedboden. Då hände det märkliga att slagrutan var som död, inget utslag visade sig.

Psi-spåret kunde ju inte bara försvinna på så kort tid, tyckte jag, så jag bad Maj-Britt att återgå till utgångsläget, dvs sändarplatsen inne i huset.

Det visade sig då att psi-spåret hade ändrat riktning cirka 30 grader, så vi gick ut igen, och omedelbart fick Maj-Britt kontakt med det i den ändrade kursen. Hon detekterade ända tills registrering upphörde, och där låg den metallring som jag kastat ut ur vedboden. Det var denna ring som psi-spåret hade förbindelse med. När jag kastade ut den, följde psi-spåret med till den nya platsen utomhus. Varken Maj-Britt eller jag visste i förväg om denna metallrings existens, den låg ju också väl dold av skräp och jord.

Försöket visade att psi-spåret kan etablera kontakt med falska föremål, som dock har någon egenskap gemensam med det föremål som visualiseras och söks. I detta fall var det tydligen själva ringstrukturen som var avgörande. Man kan ju fråga sig varför en paranormal förbindelse inte skedde med andra ringstrukturer i Maj-Britts hem, utan just med den metallring som låg i vedboden. Kanske var det för att den hade ytterligare en egenskap gemensam med vigselringen, nämligen att den var gjord av metall.

Vi har också gjort försök där förbindelser skett inte bara med det föremål som visualiserats, utan även med andra objekt som varit lika det sökta. Det har då etablerats mer än ett psi-spår.

Försöket att hitta vigselringen misslyckades, och det var ju heller inte säkert att den hade tappats vid Maj-Britts hem. Istället blev vi en intressant erfarenhet rikare, vilken belyser detta fenomenets komplexitet.

Den saknade trädgårdshackan

En familj, som jag är mycket god vän med, saknade en trädgårdshacka, som av allt att döma kommit på villovägar. Jag hjälpte till att leta på alla möjliga ställen runt gården, men utan resultat.

Så en dag fick jag idén att hackan skulle kunna påträffas om vi använde min paranormala metod. Jag frågade en kvinna, G.H., om hon var villig att medverka i ett försök. Jag visste att hon hade en god slagruteförmåga, eftersom hon alltid kunde få utslag på nedgrävda elledningar och vattenådror, även med bindel för ögonen. Men hon hade inte deltagit i något paranormalt experiment tidigare, utom att hon vid ett tillfälle detekterat min aura. Hon var mycket skeptiskt inställd, när jag berättade för henne att en sändare kan lägga ut psi-spår till gömda personer och föremål, och tyckte att det verkade ockult och konstigt.

Hon samtyckte dock till att medverka i ett försök att hitta redskapet. Jag ställde mig på en öppen plats och visualiserade hackan, för jag visste hur den såg ut. Sedan gick G.H. runt mig i en cirkel med slagrutan. Hon fick distinkta utslag för psi-spåret och detekterade vinkelrätt över det på ett flertal ställen i sändarriktningen, som gick spikrakt mot en gödselhög på baksidan av ladugården. Psi-spåret hade rak kurs in bland meterhöga brännässlor, och eftersom G.H. inte hade stövlar på sig, blev det min uppgift att bana mig väg in bland dem. Plötsligt trampade jag på något hårt föremål, och när jag böjde mig ned för att ta upp det, såg jag att det var hackan. Det var verkligen en detektering med precision. Hackan låg praktiskt taget mitt i psi-spårets centrallinje.

Avståndet mellan sändarplatsen och det påträffade föremålet var ungefär 100 meter. Det är roligt att konstatera att det paranormala försöket lyckades trots att den person som gick med slagrutan var skeptiskt inställd till proceduren.

Vilse i skogen

En vacker förhöstdag i september -90 åkte jag ut tillsammans med Karin och Erik Eriksson i min bil. Vi skulle ut i skogen och plocka svamp, men framför allt få en skön naturupplevelse. Jag körde bortåt en mil, och sedan vek vi av på en mindre skogsväg.

Jag hade själv aldrig åkt på den vägen tidigare, men Erik sa att han färdats där en gång förut. Jag parkerade bilen på en lämplig plats, och sedan strövade vi till fots in i skogen. Det doftade härligt av granbarr och mylla, och spindelnäten glimmade vackert. Vi hade kaffe och smörgås med oss, och det smakade härligt ute i det fria. Vi hade ingen större brådska, utan njöt av naturvistelsen. Efter ett par timmar var vi klara och ville bege oss tillbaka till bilen. Under kringströvandet hade vi inte tänkt så noga på var vi befann oss i förhållande till

bilen. Det uppstod alltså ett litet problem, eftersom vi inte visste exakt i vilken riktning vi skulle gå för att komma tillbaka till bilen. Erik pekade i en viss riktning, västerut, och menade att bilen befann sig åt det hållet.

Tanken slog mig att Karin och jag skulle göra ett paranormalt experiment för att se om vi kunde ta ut rätt kurs till bilen. Karin fick tag på en smidig grenklyka, som fick duga som slagruta, och själv ställde jag mig och visualiserade bilen. I tankarna föreställde jag mig att jag satt i förarsätet och höll ett stadigt tag i ratten. Efter ett par minuter gick Karin runt mig och detekterade. Hon gick både med sols och motsols och fick reaktion på samma ställe.

Hon skar sedan vinkelrätt över psi-spåret på flera ställen i sändarriktningen så att hon fick en bestämd kurs. Denna kurs pekade emellertid inte åt väster utan mot sydväst. Vi resonerade om detta och kom överens om att gå i den riktning som Karin detekterat. När vi gått i den uttagna riktningen i ungefär en kvart, skymtade vi skogsvägen, och till vår stora glädje fick vi se bilen rakt framför oss! Avståndet mellan sändarplatsen i skogen och bilen var uppskattningsvis en kilometer.

Räven och stöveln

En vacker höstdag i början av oktober -91 besökte jag Karin och Erik. Det var först inte meningen att vi skulle göra några experiment, men Karin berättade för mig att hennes ena stövel var försvunnen och att hon hade sina funderingar om vem den lilla tjuven kunde vara. Hon misstänkte starkt en halvtam rävunge. Helt spontant föreslog jag att vi skulle göra ett paranormalt experiment för att hitta den försvunna stöveln. Vi gick således ut på gräsmattan framför huset och ledade upp en lämplig sändarplats.

Innan jag sände, fick jag se hur den identiskt lika stöveln såg ut, dvs den som lämnats kvar. Jag visualiserade stöveln och koncentrerade mig då intensivt på dess mönster, form och färg. Efter ett par minuter gick Karin sakta runt mig med slagrutan, och på ett visst ställe gav den utslag för psi-spåret. Vi markerade var det maximala utslaget var, dvs spårets centrallinje. Ytterligare detekteringar gjordes vinkelrätt mot spåret, och en klart definierad riktning kunde erhållas. Spåret hade etablerats från sändarplatsen i sydvästlig riktning.

Vi följde denna kurs och Karin detekterade strålningen med jämna intervaller. När vi kommit cirka 60 meter in i den omgivande skogen, gick vi praktiskt taget rakt på den försvunna stöveln. Karin hade med stor skicklighet detekterat spårets centrallinje näs-

tan spikrakt mellan sändarplats och målobjekt.

Det tog bara 7-8 minuter att hitta stöveln.

Experiment med gömd klocka

Vid ett besök hemma hos slagrutemannen Karl-Einar Jansson bad jag hans fru Goldith att gå utomhus och gömma mitt armbandsur. Meningen var att jag sedan skulle söka det paranormalt. Karl-Einar och jag stannade kvar inomhus. När Goldith gömt föremålet, gick vi utomhus, där jag valde ut en lämplig sändarplats.

Jag visualiserade intensivt bilden av armbandsuret under ett par minuter, varefter Karl-Einar sakta och metodiskt gick runt mig i cirkel med slagrutan. Han fick utslag på ett visst ställe i cirkelbanan och fortsatte sedan att ta ut en bestämd riktning. Det spår han detekterade gick spikrakt fram till min bil, som var parkerad cirka 25-30 meter från sändarplatsen. Vid noggrann detektering kunde det konstateras att psi-spåret gick in i bilen till bilklockan som var monterad till höger om ratten. Detta var mycket märkligt! Jag hade inte medvetet tänkt på bilklockan, när jag sände, utan endast på min armbandsklocka.

Jag beslöt att sända en gång till. Jag visualiserade återigen armbandsklockan och fick Karl-Einar att gå runt mig med slagrutan. Men denna gång reagerade inte slagrutan alls. Av detta kunde man sluta sig till att något psi-spår inte hade uppstått. Vi gav upp och bad Goldith att ta fram den gömda klockan. Det visade sig att hon gömt den under en kraftig plastpresenning som täckte en stor vedhög.

Presenningen var alltså orsaken till att psi-spåret inte kunde få kontakt med det rätta objektet. Vid tidigare experimenttillfällen hade vi ibland märkt att psi-spåret hindrats av vissa plaster. Vid detta tillfälle sökte spåret i stället upp ett falskt objekt, dvs bilklockan. Det intressanta var att bilklockan och min armbandsklocka i flera avseenden liknar varandra. Båda objekten har en svart urtavla som bakgrund samt vita visare. Båda är också runda till formen.

Vi bad Goldith att återigen gömma min klocka men inte dölja den under någonting av plast. Under tiden gick Karl-Einar och jag inomhus så att vi inte skulle få några ledtrådar, medvetna eller omedvetna. När Goldith var färdig med sin uppgift, gick vi ut och valde ut en ny sändarplats. Åter visualiserade jag mitt armbandsur och sände, varefter Karl-Einar gick runt mig med slagrutan. Han registrerade omedelbart psi-spåret som gick spikrakt fram till en bakslutning med högt gräs, cirka 30 meter från sän-

darplatsen. Bakom en grästuva låg klockan. Goldith fick inte vara närvarande när vi sökte, för att vi ville undvika sensoriska ledtrådar.

Psi-spår till flera föremål

En sommardag besökte jag en slagrutekänslig person vid namn Lars. När jag kom dit, var en bekant till honom också på besök. Denne ville gärna medverka i ett experiment genom att gömma något föremål. Jag hade min kulspeuspenna i bröstfickan och tyckte att den fick duga som målobjekt. Området där pennan skulle gömmas var ett halvt hektar stort ungefär. Lars och jag gick avsides så att vi inte skulle få några syn- eller hörselinttryck, som kunde avslöja var mannen gömde pennan.

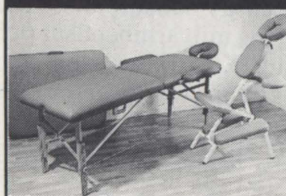
Efter en liten stund gick vi fram till den utvalda sändarplatsen, där jag visualiserade pennan inom mig. När min koncentration var avslutad, gick Lars runt mig med slagrutan. Han fick kontakt med två psi-spår! Det ena gick mot en cirka 90 meter lång ridå av täta buskage och det andra gick spikrakt mot min bil.

Lars detekterade först i riktning mot buskaget, och psi-spåret gick rakt in i detsamma på en viss plats. Vi tittade bland det täta lövverket, och jag hittade pennan fastklämd i en kvist. Den var väl gömd bland grenar och löv och omöjlig att upptäcka förrän man var mitte inne i busken.

Vi gick sedan tillbaka till sändarplatsen och Lars tog itu med det andra psi-spåret, som gick mot min bil. När vi kom fram till bilen, visade det sig att att spåret gick in någonstans mellan bakdörren och framdörren. Jag tyckte det var konstigt att ett psi-spår gick till bilen, eftersom jag inte medvetet hade tänkt på den under sändningen. "Du kanske har en penna i bilen också", inflikade Lars. Jag kom då att tänka på att jag faktiskt tidigare haft en penna i bilen, men den hade försvunnit.

Jag hade trott att pennan blivit kvar hos någon slagruteperson, eftersom jag använde den för att dokumentera olika försök, som vi gjorde. Jag hade vid ett tillfälle letat som hastigast i bilen efter den, men utan resultat. Lars och jag började nu att mera metodiskt leta igenom bilen, och jag hittade den saknade kulspetspennan under förarsätet. Detta stämde exakt med den kurs som psi-spåret hade. Verkligen ett övertygande experiment!

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!
Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

För världens regnskogar

World Rainforest Foundation, WRF, är en svensk förening som ideellt arbetar för världens regnskogar. Regnskogsmagazinet är namnet på WRF:s fyliga medlemstidning.

I spetsen för WRF står Andreas Linderman.

Detsker stora avverkningar av regnskogar, vilket ger svåra följder för naturen: jordförstöring, utrotning av växt- och djurarter och klimatförändringar, som är svåra att förutse. Kortiktigt tänkande, profitintresse och hänsynslöshet ligger bakom behandlingen av de för jorden viktiga regnskogarna.

Adress: WRF, Box 3044, 143 03 Vårby.

ESSENTIAL FLOW

Healing - för kropp och själ.
Är Du beredd att släppa sjukdomar och problem? Jag hjälper Dig gärna!
Jag spår även i Tarot-kort.
Healer: Carin Lindgren.
Tel. 08/53 06 86 29. Mobil: 010/690 10 91.

REINKARNATIONSTERAPI HEALING MEDIUM KURSER I ANDLIG UTVECKLING

ELENIITTA WESTERGÅRD
021 - 11 04 24
Västerås

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:
Inga-Britt Lundqvist
Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Gåvor till stödfonden

Olle Olander, Malmö, 200:-, Rolf Andemark, Vallentuna, 250:-, Mary Karlsson, Skellefteå, 50:-, Edvin Wiktorsson, Södertälje, 50:-, Maj-Lis Stenberg, Södertälje, 50:-, Göte Rudvall, Malmö, 100:-, Anne Marie Hultman, Nacka, 50:-, Pedro Berastegul, Västra Frölunda, 250:-, Birgitta Cube, Malmö, 50:-, Sten Händel, Sala, 100:-, Agneta Rönbeck, Bjärred, 50:-, Solveig Alth, Bollstabruk, 50:-, Néa Björnsson, Kungsängen, 50:-, Anders Morath, Järfälla, 150:-, Roland Taxén, Västerås, 50:-, Erik von Gruenewaldt, Skogås, 50:-, Arne Håkansson, Bunkeflostrand, 50:-, Roy Beierhag, Spekeröd, 50:-, Ramon Sjöberg, Örebro 100:-, C.B. 250:-, Håkan Widholm, Anderslöv, 50:-, Ruth Kellerman, Malmö, 50:-, Ulla-Britt Haglund, Södertälje, 50:-, Märta Sverling, Täby, 50:-, Rolf Thyberg, Gävle, 50:-, Hanna Westh, Karlstad, 30:-, Per Ringdal, Oppdal, Norge, 50:-, Kerstin Linnstrand, Vällingby, 100:-, Gertrud Areskoug, Helsingborg, 100:-, Karin Lindström, Nässjö, 200:-, Annette Berglund, Järfälla, 50:-, Sylvi Strömsten, Göteborg, 100:-, Björn Zakrisson, Östersund, 250:-, Foreningen Nyt Aspekt, Köpenhamn, 250:-, Rolf Nilsson, Sandarne, 10:-, Claude Thorlin, Eskilstuna, 50:-, Arne Kärln, Skövde, 25:-, Sven Hof, Åkersberga, 100:-, Ylva Hartzell, Stockholm, 50:-, Merja Lahtinen/B. Holsby, Helsingborg, 100:-, Svante Silvén, Karlstad, 50:-, Daniel Victor, Karlstad, 100:-, Ivar Andersson, Kristianstad, 50:-, Ann Rudberg, Värmdö, 100:-, Christina Pärq, Angered, 200:-, Sven-Åke Andersson, Trollhättan, 50:-, Tora Sibbe, Åtvidaberg, 100:-, Franz Neuschel, Lübeck, Tyskland, 100:-, Monica Seinemo, Sköndal, 50:-, Bo Carlstedt, Mölnbo, 100:-, Karin Nilsson, Linköping, 50:-, M. Inkinen, Järfälla, 50:-, Thomas Andersson, Oviken, 100:-, Mikael Krall, Göteborg, 30:-, Nils Arozenius, Olofström, 100:-, Sigvard Strömberg, Karlstad, 100:-, Ina Holmdin, Hägersten, 50:-, Kalle Hamilton, Kista, 100:-, Rolf Andersson, Södertälje, 100:-, Marianne Delin, Stockholm, 500:-, Kjell Ericson, Alunda, 50:-, Elisabeth Jonsson, Burträsk, 50:-, Bo Eriksson, Tyresö, 150:-, Bengt Yström, Linköping, 50:-, Gabriella Segerberg, Umeå, 50:-, Gerhard Holm, Hjärup, 50:-, Sture Nordgren, Norrköping, 50:-, Jan Östedt, Bromma, 150:-, Arne Algard, Vällingby, 50:-, Bengt Malmlof, Lerdala, 100:-, Gunnilla Lauritzen, Uppsala, 250:-, Magnus Timerdal, Ekerö, 100:-, J. Harry Sandström, Karleby, Finland, 30:-, Marianne Edin, Örnsköldsvik, 50:-.

Stort tack för det värdefulla stödet!
SM

Dikter av BIRGIT CARS

AVSKED

Tillsammans med dig
var jag så fri
som en människa kan vara
med en annan.

Det fanns ingen blyghet hos mig,
ingen rädsla för att visa mig
som jag var.
Jag slappnade av i din närhet
och glömde alldeles bort
att slå vakt kring mig själv.

Jag vill följa dig alltid.
Jag vill vara där du är
och dela allt med dig. -
Men du behöver mig inte.

TOM STAD

Jag kom hem till en tom stad
där du inte fanns längre.
Alla platser var tomma
där jag förr kunde möta dig.
Alla minnen gjorde mig illa.
Det var svårt att komma hem
till en tom stad
och det värkte i själen.

Om inte minnena gjorde så ont
kunde jag vara i skogen idag,
skaffa mig vila och ro
som jag väl behöver.
Men jag orkar inte höra träden susa
eller se solen skina
eller känna vinden mot mitt ansikte.

Det som var lycka tillsammans med dig
har jag alls ingen lust
att uppleva ensam.

PÅ GATAN

Jag fick se dig på gatan. Plötsligt stod du där
som om ingenting hänt, alldeles levande, alldeles
lik dig. Till och med kläderna som du bar var
desamma. Ditt hår hade samma färg som det
brukade ha och din kropp hade inte förändrats.
Då slog det mig plötsligt att det inte var tio år sen
du lämnade mig – utan ett.

Jag såg dig inte på nära håll, men ditt leende
verkade glatt. Du såg ut att trivas med livet. Då
mjuknade världen omkring mig och fylldes på nytt
med en ljuvlig och levande värme.

TRÖST

Ibland unnar jag mig
att gå på din gata
och betrakta din bil
och se upp mot ditt fönster.

Om jag tror att jag ser dig
slår mitt hjärta
en volt i mitt bröst. -
Vilken underlig tröst!

TANKAR ÄR FARLIGA

Och nu, min älskade vän,
befaller jag mina tankar
att sluta kretsas kring dig
med sin eviga oro
och sin ständiga längtan.

För tankar är farliga.
Inte vet jag
åt vilket håll du skall gå.
Och inte känner jag till
dina innersta önsknigar.

Det är bara du själv som vet,
vad ditt hjärta behöver.

TM ger oss ett bättre samhälle säger entusiasterna

I många år har transcendental meditation använts i Sverige. I sommar slutförs en oberoende amerikansk undersökning, vars preliminära resultat tyder på att meditation faktiskt kan minska brottslighet och olycksfall bland omgivande befolkning.

Text: Eva Sanner

Transcendental meditation, TM, är förmodligen den bäst etablerade meditationsformen i västvärlden. Sedan den indiske akademikern *Maharishi Mahesh Yogi* introducerade tekniken i början av sextiotalet, ökar stadigt antalet människor som använder den. I Sverige har närmare 80 000 människor lärt sig TM.

Eftersom Maharishi själv har en vetenskaplig bakgrund som matematiker och fysiker, har han alltid varit intresserad av att samarbeta med vetenskapsmän. Bland annat därför är TM väl undersökt. Man har funnit att metoden ger ett djupt vilotillstånd hos den som mediterar. Detta visar sig bland annat genom en märkbart minskad syreförbrukning. Andnings- och hjärtfrekvensen sänks tillfälligt, liksom blodtrycket. Tillståndet beskrivs som en vilofylld vakethet, kännetecknad av en ökning och spridning av alfavågorna i hjärnan.

Friskare – och fertilare?

TM-meditatörer har också jämförts med vanliga, icke-meditande människor vad gäller hälsa, olycksfall, skilsmässofrekvens, barnafödande – för det mesta till meditatörernas fördel.

En amerikansk professor, *David Orme-Johnson*, jämförde 2 000 TM-meditatörer med 600 000 icke-meditande försäkringstagare i USA. Enligt boken "Meditera för ett bättre liv" av *Bosse Angelöw* fann Orme-Johnson att meditatörerna var betydligt mindre sjuka än kontrollgruppen. Skillnaden blev större ju äldre åldersgrupp som

Sedan 70-talet har många vetenskapliga undersökningar gjorts på TM-meditatörer, bland annat med hjälp av elektroencefalografi som på bilden.

jämfördes.

TM-meditatörerna hade till exempel färre inläggningar för tarmsjukdomar (49 procent färre), luftvägssjukdomar (73 procent färre), hjärtsjukdomar (87 procent färre), infektionssjukdomar (30 procent färre), psykiska sjukdomar (30 procent färre) och sjukdomar i nervsystemet (87 procent färre). Däremot hade de oftare uppsökt sjukhus för att föda barn.

Ett annat försök med 73 äldre personer, gjort vid Harvarduniversitetet i USA, tyder på att meditation förlänger livet, det vill säga motverkar biologiskt åldrande. De som lärde sig TM, levde längre än kontrollgruppen, och även längre än gruppen som lärt sig någon annan avslappnings-teknik.

Lätt att lära sig

TM är enkel att utföra. För många går det bra att meditera var som helst - på bussen, hos hårfrissan, på jobbet. Alla

som lär sig meditera får ett mantra som sägs vara personligt och inte ska yppas för någon utomstående. Mantrat är ett ord utan egentlig betydelse och har som funktion att stilla tankarna så att det vilofyllda vakna tillståndet kan uppstå. Eleverna rekommenderas att meditera tjugo minuter två gånger per dag. Uppföljningsträffar ingår i kursavgiften för att hjälpa deltagarna att få till vana att meditera regelbundet.

Över hela landet ges kurser och information om TM. Att lära sig tekniken och få ett mantra kostar idag cirka 6 000 kronor, 3 600 för studerande. Barn under tio år betalar en veckopeng.

Sjuttio procent av avgiften går till den lokala TM-organisationen och används för att täcka kostnader för kursen. Tjugo procent går till den internationella TM-organisationen som bland annat håller meditationskurser gratis i u-länder. Idag bedrivs ganska mycket verksamhet i Östeuropa. En del pengar används också för att bekosta forskning om TM:s effekter.

Maharishieffekten

Yvonne Hansson är matematisk statistiker och utbildad TM-lärare. Hon siktar på att så småningom ta statistiken till hjälp för att i Sverige belägga en annan av TM:s goda följder, nämligen den så kallade Maharishi-effekten.

Det finns tidigare ett fyrtiotal undersökningar från USA på Maharishieffekten. Närmast avvaktar TM-folket resultatet av en undersökning som gjordes förra sommaren. Då samlades 4 000 meditatörer från 80 länder i Washington och mediterade i två månader. Hela tiden samlades uppgifter om brottslighet och olycksfall in från området runt omkring, för att senare kunna bearbetas.

Oberoende experter är också involverade i försöksuppläggnings och analyserna av undersökningen. En del tidigare studier av Maharishi-effekten har gjorts av forskare inom organisationen. Före försöket gick man ut i media och informerade om den troliga effekten – minskad brottslighet och färre olycksfall. Det preliminära resultatet tyder enligt *Yvonne Hansson* på att brottsligheten minskade med som mest 20–25 procent. Normalt brukar den istället öka under sommarmånaderna.

Är TM hinduism?

När TM fortfarande var nytt i Sverige tyckte många att det liknade hinduism. Särskilt tacksamhetssceremonin till mästartraditionen i samband med instruktionen har stött en del. Då ska eleven ha med sig blommor, en frukt och en näsduk, vilka används i ceremonin.

– I början var meditation mer kopplat till religion, men jag tror att människor börjar förstå att TM inte är hinduism bara för att metoden kommer från den vediska kunskaps-traditionen som funnits bevarad i Indien.

Den vediska kunskapsfilosofi som TM är grundad på, är mycket gammal. Vedaböckerna torde till största delen ha samlats under andra årtusendet före Kristus, men redan då handlade det om kunskap som traderats muntligt i generationer.

Veda ligger till grund för all senare hinduisk religionsfilosofi. Veda grundar sig på den transcendent, översinnliga upplevelsen hos vise män och helgon. De hävdar att livets slutliga mål är att uppnå ett transcendent medvetande och integrera detta med det dagliga livets aktivitet.

Men ingen indisk religionsfilosofi har hävdad att den transcendent upplevelsen skulle vara begränsad till Indien. Tvärtom går den att uppleva i olika kulturer och religioner och med hjälp av olika tekniker.

De gamle menade att det transcendent medvetandet var samma sak som Gud. Idag går effekterna av meditation att mäta vetenskapligt. Det transcendent medvetandet är ett

Yvonne Hansson.

tillstånd, naturligt för varje människa, menar moderna medvetandeforskare. TM-användarna anser att deras teknik leder dem dit. ”

Ingen dyrkan av Maharishi

Maharishi jobbar intensivt, trots sin höga ålder. Han lär ha flera sekreterare som jobbar i skift för att orka med hans höga arbetstempo.

Personkult finns bara en antydan av inom TM. Maharishi ses inte som en guru, även om det förekommer att människor öppet visar vördnad och tacksamhet gentemot sin lärare.

– Maharishi har hela tiden hävdad att det inte är han som person som är betydelsefull, utan kunskapen han förmedlar, säger *Yvonne Hansson*. Men visst är det naturligt att visa tacksamhet för något som är bra. Han kunde ju också ha låtit bli att förmedla kunskapen om mantrameditation och istället levt stressfri och glad i hela sitt liv utan att resa världen runt och ständigt undervisa.

Ökat intresse

Yvonne Hansson tycker också att intresset för meditation nu ökar igen, efter att ha minskat under några år i slutet av åttiotalet och början av nittioalet. Numera finns till exempel ett antal företagskonsulter som också är TM-meditatörer. De använder metoden som personalutvecklande och kvalitetshöjande redskap. ABB i Västerås, Doman och Telia är företag som anlitat sådan konsult hjälp. Även skatteförvaltningen i Uppsala län har låtit personalen lära sig metoden för att motverka stress vid arbetstoppar.

Själv började *Yvonne Hansson* meditera 1987 som hjälp för krävande högskolestudier på matematiklinjen.

– Jag ville göra mitt bästa för att klara studierna och jag vet att utan meditation hade det varit mycket svårare, säger *Yvonne Hansson*. Genom att meditera och därmed kunna hantera sin stress och trötthet bättre blir man naturligtvis effektivare i allt man gör, till exempel i studier. Jag lärde

känna mig själv, så att jag visste när det var idé att läsa och när jag behövde avkoppling. Jag kunde slappna av och sova i materialet och lättare förstå vad som var det viktigaaste.

Men även på ett mer personligt plan har Yvonne Hansson glädje av TM.

– Liksom många andra meditatörer känner jag att hälsan har förbättrats och livskvaliteten höjts, säger hon. Jag känner att jag kan sprida glädje till min omgivning istället för stress.

Yvonne Hansson menar att TM ger snabbare återhämtning efter pressade perioder och gör det lättare att återfinna harmonin inom sig själv.

Idag bor Yvonne Hansson i Idealbyn i Skokloster utanför Uppsala (se reportage i Sökaren nr 6, 1993). Det är ett bostadsområde planerat efter urgamla vediska principer. Man säger sig vilja skapa ett boende med hög livskvalitet på alla plan. De flesta av de cirka 160 personer som bor där använder TM, men att vara meditatör är inte något krav för att få köpa tomt eller lägenhet. De som flyttar in gör det förstås för att de är intresserade av det Idealbyn har att erbjuda.

– Idealbyn har en speciell stillhet och samtidigt en annan dynamik än andra bostadsområden, säger Yvonne. Jag trivs att bo i ett område med friska, sunda hus och uppskattar den fina gemenskapen i byn.

I Idealbyn finns dagis, skola och även ett hälsocenter som också drivs enligt vediska principer. Även på andra håll i Sverige finns sådana ayurvediska hälsocentra.

OM DU VILL VETA MERA:

På många orter i Sverige finns lokala TM-centra där du kan lära dig metoden. För information om ditt närmaste TM-center ring MIKI-Sverige, tel. 08-605 50 57.

Idealbyn, 746 95 SKOKLOSTER, tel. 018-38 67 85.

Stockholms TM-center, Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A, 116 28 STOCKHOLM, tel. 08-702 02 27.

Veda Lila har både butiks- och postorderförsäljning av oljor, ayurvediska kosttillskott, teer, böcker, band m m. Birger Jarlsгатan 104, 114 20 STOCKHOLM, tel. 08-612 30 70.

Levnadskonst

Du kanske kommer ihåg diktraderna:

Alla dessa dagar
som kom och gick
inte visste jag
att de var livet.

Ja, hur tar vi vara på livet? Hur gör vi det gott och riktigt?

Och hur klarar vi av att leva livet, när det är besvärligt - när vi drabbas av motgångar, ensamhet, sjukdom, åldrande?

Vad är levnadskonst för dig, som läser detta? Har du några råd och tips att ge dina medmänniskor, någon egen metod, någon bra regel? Låt oss i så fall få ta del av detta! Du kan också citera någon vis person, vars tankar har betydelse för dig. Skriv kort. Vi kommer att publicera ett urval av de synpunkter vi får in.

Vi behöver ditt svar senast 12 oktober.

Goda hälsningar till er alla!

Sven Magnusson

Adressen är
Sökaren
Vattentornet 3 E
663 00 Skoghall

Maharishi
Mahesh
Yogi
har
gett
västerlandet
kunskap
om
mantrameditation.

Böcker:

Bosse Angelöw: Meditera för ett bättre liv (Natur och Kultur, 1993).

Deepak Chopra: Perfekt hälsa (Norstedt 1992).

”Den filosofi som finns som en tankegrund i TM-rörelsen, är av vedisk typ. Maharishis undervisning bygger på de indiska vedaskrifterna – helt naturligt, eftersom han är uppväxt i ett hinduiskt land. TM-metoden i sig är förstas livsåskådningsneutral, men den som är intresserad av att studera den filosofi som hör till rörelsen, stöter på en vedantisk verklighetsuppfattning. För många kommer de ”vedantiska” tankarna spontant efter en tids mediterande. En grundtanke i vedanta är alltings enhet. Verklighetens grund uppfattas som rent medvetande, tankens källa, den kreativa intelligensen. Detta är den yttersta verkligheten, vari vi alla existerar. Gud är det Absoluta Varat. Världen är relativt Vara, vilket är en mindre grad av verklighet än Gud.

SM

LINDRA OCH TA BORT SMÄRTA OCH SJUKDOMAR

med purpurfärgade energiplattformarna
de ökar även din intuition,
öppnar dina kanaler etc.
Liten platta 7,5 cm x 11 cm 179:-
Stor platta 30 cm x 30 cm 429:-
För info eller beställning kontakta

KRISTALLGROTTAN
Box 2070
792 02 MORA
0250-140 66

NY BOK, ÖSTLUNDS FÖRLAG

Tre böcker i en. 115 sidor.

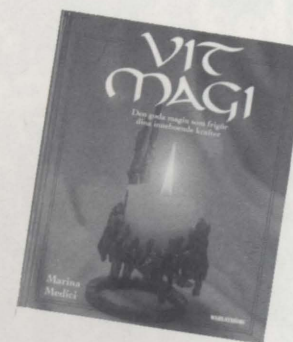
Rubr: Rätt kost mot cancer, Vegetarisk näringslära samt Vegetarisk matlagning.

Insätt 100:- på pg 73 19 96-5, så kommer boken portofritt.

Information om övrig litteratur medföljer.

Tel. 042-36 79 51, Östlund.

Bokfloden

En förtrollad värld

Ett skönhetspris får boken *Vit magi* av Marina Medici (Wahlströms 1994). Bilderna är utmärkt vackra, men texten, som ibland är poetiskt skön, skall man kanske inte ta på största allvar.

Det finns magi för allt, exempelvis för trädgården och – naturligtvis – kärleken. Magi för att trolle fram en älskare kan vara användbar för många. Du skall använda röd jaspis, som är kärlekens och lidelsens sten och gärna vänta tills solnanvinden blåser. På ett pappersark skall du skriva följande besvärjelse med din gäspenna: Om tre dagar och tre nätter - kom till mig vid denna tid. Älskade, kom när jag kallar. Kom i flammornas röda sken. Kom i nattens klara fullmåneljus. Kom till mig i de tysta timmar då jag vakar.

Du skall hålla ädelstenen så att ljuset från lågorna glimmar i den och värmer dess väsen.

Läs besvärjelsen högt med koncentrerad uppmärksamhet. Sedan lägger du den i ditt magiska skrin tillsammans med ädelstenen och låter dem ligga där ett månvarv. När månen åter är i samma fas, har en älskare dykt upp i ditt liv.

SM

Ett genombrott för parapsy- kologin?

Göte Andersson är inte vetenskapsman utan konstnär. Men han har gjort en märklig upptäckt som kan visa sig innebära ett genombrott inom parapsykologin: ett upprepbar experiment. Om detta berättar

han i den i år utkomna boken ”Psi-spåret” (Nyköpings Tvärvetenskapliga Bokförening, Box 3053, 611 03 Nyköping) på 110 sidor.

Psi-spåret är ett tankespår. Du tänker intensivt på något, visualiserar det, exempelvis ett föremål som gömts i experimentets syfte, ett bortsprunget husdjur eller ett förlorat arbetsredskap – och mellan dig själv och föremålet eller djuret går då ett tankespår: din tanke letar sig fram till det sökta.

Detta tankespår kan man upptäcka med slagruta och sedan med hjälp av slagrutan följa ända fram till föremålet. Ibland händer det att det sökta föremålet inte påträffas utan i stället ett som har nästan likadant utseende.

Psi-spåret klingar av efter 1-2 timmar.

Det går att använda kunskapen om psi-spåret praktiskt. Men allra störst betydelse har denna kunskap för våra begrepp om verkligheten. Förklarar psi-spåret telepati och klärvoajans?

Göte Andersson har tydligen den sanne vetenskapsmannens nyfikenhet och noggrannhet. Han har inte nöjt sig med vaga antydningar, luddiga resonemang och ockult prat, utan under en följd av år gjort experiment som lett till kunskap. Senare har också vetenskaperna *Jens Tellefsen* och *Nils-Olof Jacobson* engagerats i forskningen och bekräftat Götes resultat.

Ett förord har skrivits av Tellefsen, som är fysiker. Han påpekar att det krävs bekräftelse genom andra forskares experimentresultat, innan man definitivt kan infoga psi-spåret i vår kunskapsmassa.

SM

BORTOM BARRIÄREN

EN BOK OM OMÖJLIGHETER
OCH MAGISKA PROCESSER

Endast kr 75:-.

Beloppet insättes på postgirokonto
63 46 41 - 5

betalningsmottagare Dénis Lindbohm.
Inga andra kostnader tillkommer.

Leverans inom 1 à 2 veckor.

Lista över tidigare böcker medsändes.

PSI-CIRKELNS FÖRLAG

Dénis Lindbohm
Fosievägen 29 A VI
214 31 MALMÖ
Tfn 040 - 824 53

Det Blå Ljuset

- Healingbehandling
- Föredrag
- Kurser i meditation och kanalisering
- Privata seanser

”Detta är ett Mirakel. Jag var trött och utmattad och hade ingen kontakt med min guide. Kom till Eivor Hansson och fick tre healingbehandlingar. Fylldes av en underbar stark energi – Härligt! Jag har även deltagit i en meditations- och kanaliseringkurs och fick då direkt kontakt med min guide! Det Blå Ljusets energi som kursdeltagarna blir bestrålade med genom Eivor Hansson är enormt stark och utvecklande.” Leg. läkare Anna Maria Cavallin, Sthlm

”Jag kom i kontakt med Eivor Hansson i början av april 1994. Jag hade kämpat med min cancer i ett år och fått negativa besked av läkarna. När jag ringde upp

Eivor förklarade hon för mig att hon ej får ge behandling mot cancer men genom bestrålning med Det Blå Ljuset blir kroppen starkare. Jag var mycket trött, matt och deprimerad och orkade ej resa till Stockholm för behandling. Jag beställde boken ”Det Blå Ljuset” av Eivor Hansson och hade läst och ”använt” den i två veckor, när jag började känna mig lugn och fridfull och ovanligt pigg. När läkare tittade på ultraljudet märktes ingen tumör. I början av maj gick jag en kurs hos Eivor Hansson. Senare fick jag fem behandlingar av Eivor och känner efter detta att jag verkligen är frisk.

Det var en otrolig kraftfull energi som strömmade in i min kropp genom Eivors händer. Hela min kropp vibrerade! Det var en kraft som gav mig livet tillbaka. Jag vitaliserades och kände livsglädjen strömma in i mig och fyllde varje cell i min kropp med ljus och energi.” Gudrun Högström

Tid- och bokbeställning:

08-87 77 41

Eivor Hansson

Tegnebyvägen 19

161 54 Bromma

Beställning av bok à 250 kronor:

Namn

Adress

.....

Ur en citatsamling av M.Dahl:

Att vara fri betyder också att ha modet, för det kräver mod, att stå ensam och i den ensamheten finns en frihet, som man kan visa andra på.

Ronald P.Beasley:
Att leva – att tjäna

En sak är säker: Jag avskyr lögnen. Jag avskyr dem därför att de berövar en sanningen.

Craig Nova:
Kongressmannens dotter

Ingen kan kallas god som inte är god mot alla levande varelser. Det var en gång en man som kallade grodan sin vän och ormen sin broder. Han var en sådan som av västerlänningarna skulle kallats en obildad hedning.

Axel Fredenholm:
Så har jag hört

Genom vårt framåt-skridande i vetande blir världen som ett helt och vår enhet med den allt klarare för vårt medvetande. Om denna insikt ej endast är av intellektuell natur, om den fyller hela vårt väsen med en strålande visshet om att vara ett med allt, då blir den till jublande glädje, överströmmande kärlek.

Rabindranath Tagore:
Sadhana – Livets mening

Gud uppenbarar sig för dig och mig genom sin, i vårt innersta väsen boende Ande. Varhelst kärlekens röst talar, där talar Gud.

Axel Fredenholm:
Så har jag hört

Sai Babas fusk obevisat

Den indiske gurun *Sai Baba* är känd som undergörare. Bland annat tycks han kunna "materialisera" föremål ur tommaintet. Men har han avslöjats som en illusionist? Den frågan ställde vi i nr 5, 1993 och informerade om att en inspelning av indisk TV den 29 augusti 1992 antydde att Sai Baba fuskade. "Han rörde sin högra hand i luften, öppnade den och hade då mirakulöst en guldkedja mellan fingrarna. Kedjan överlämnades till palatsets chefsarkitekt." När TV-teamet skulle redigera sina inspelningar, såg de att en kamera avslöjade hur en av Sai Babas medhjälpare i smyg stack till honom en guldkedja. Gurun grep tagi kedjan och flyttade snabbt över den till höger hand, som han lyfte mot himlen.

Filmen har tydligen aldrig visats offentligt, men flera kopior har gjorts. Tidningen Deccan Chronicle tryckte historien och visade avslöjande bilder. Berättelsen om Sai Babas fusk spreds över världen.

Professor *Erlendur Haraldsson* vid universitetet i Reykjavik, som ingående studerat Sai Baba, ville närmare undersöka uppgifterna om bluffen, så i juli 1993 besökte han Deccan Chronicle och lyckades få med sig en kopia av filmen ifråga. Han berättar i ett debattinlägg i den norska tidskriften Humanist att filmen visar Sai Baba på ett podium i en sal. Bredvid sig har han en assistent. Sai Baba gör en handrörelse som verkar misstänkt. Den ger honom antagligen möjlighet att motta något från assistentens hand, i synnerhet om den sistnämnde

har en viss träning i detta. Det kan röra sig om fingerfärdighet, men filmen visar inte tydligt att det är svindel. Kvaliteten på inspelningen inte så god att det går att dra säkra slutsatser.

Haraldsson kommenterar att "avslöjandet" är ett exempel på hur ett möjligt, men inte bevisat, exempel på trick blir till ett påstående om fusk. Avslöjandet har gett genljus i media över hela världen utan att någon tycks ha brytt sig om att undersöka saken närmare. Detta är inte särskilt rationellt eller vetenskapligt, påpekar Haraldsson.

Tidningen Humanists redaktör *Levi Fraggell* skriver att han också, i Hyderabad, har sett filmen ifråga och anser att den inte håller som ett vetenskapligt bevis på fusk.

Källa: Humanist 3/4, 1994.

Högre inspiration?

Den nya tidskriften *Ljusåret* är ett "forum för högre inspiration", ett forum för "våra osynliga vänner - våra andliga guider och hjälpare - för deras visdom, upplyftande perspektiv och positiva visioner". Det rör sig om "kanaliserat" material, där kanalen uppfattas som "en länk mellan vår fysiska värld och en annan, högre verklighet".

Ett av medierna är *Helena Montelius*, som är kanal för *Elaiha*. Andra förekommande medier är *Maria Westlund*, *Katarina Särström* och *Frida Rosengren* samt några utländska. Helena är inre röst-medium.

Vilket värde de mediala meddelandena har, får envar själv avgöra, och man får själv bestämma om man tror att det rör sig om "högre inspiration" eller inte. Men: är inte andarna litet väl pratglada?

Adress: Westlunds Infoteknik, Telefonstigen 2, 131 39 Nacka.

Tidskrift om magnetterapi

Magnetin heter en ny tidskrift, som är organ för Nordiska Magnetterapiförbundet. Redaktör är *Usidom Wohlin*. Magnetin är en seriös publikation, som vänder sig till terapeuter och alla andra som är intresserade av magnetterapi.

Vi ser i spalterna att *Ivan Troëng* fyllde 80 år i januari. Han "har sedan början av 1950-talet lagt ned ett mycket omfattande arbete inom magnetterapin genom att han tagit del av och analyserat en stor del av den magnet-terapeutiska världslitteraturen, författat egna böcker och annan dokumentation samt utvecklat magnetterapeutiska utrustningar".

Adress: Box 5015, 550 05 Jönköping

Klarsyn i uppslagsverk

Nationalencyklopedin (11:e bandet, 1993) som är "ett uppslagsverk på vetenskaplig grund", skriver om klärvoajans (klarsyn, uppfattande av händelser, föremål och aspekter på verkligheten utan sinnenas förmedling) att "det finns statistiskt stöd för fenomenets existens, men bristen på förklarande teori gör att begreppet fortfarande är vetenskapligt kontroversiellt".

Jakt

Jakt är en speciell hobby som leder till mycket lidande bland de vilda djuren. Flera 10 000-tals däggdjur och fåglar skadskjuts varje år, och åtskilliga av dem lämnas åt en hemsk död. Och detta mestadels för att några procent av befolkningen ska ha ett tidsfördriv som innebär att de vilda djuren reduceras till objekt i form av levande måltavlor.

Ur Djurens Rätt! nr 3, 1994.

Förutsåg Nostradamus Musse Pigg?

1992 intervjuade den norska tidskriften Skepsis *James Randi* i Helsingfors. 1500-talssaiaren *Nostradamus* kom på tal.

Så vitt jag vet, sa *Randi*, spådde Nostradamus ingenting som slog in. Det finns 103 ställen i hans skrifter där han är så konkret att han nämner ett land, en stad, en person eller en bestämd tidpunkt. Han tog miste i alla dessa 103 fall.

Orsaken till att Nostradamus fått rykte om sig att vara en träffsäker spåman är att de nostradamustroende ständigt har tolkat om hans spådomar, så att de passerat till händelser som ägt rum. Verserna är i allmänhet så generellt hållna att de kan tolkas på många olika sätt.

En av Nostradamus mest kända spådomar i vår tid är den som förutsäger *Adolf Hitler* och andra världskriget. Men det är inte Hitler han skriver om, utan *Hister*, som är det gamla latinska namnet på floden *Donau*. Nostradamus skriver att *Hister* kommer att svämma över sina bräddar. Det är inget djärvt påstående, eftersom det händer minst vart tionde år. Men nostradamisterna

Tummen ner för Sökaren

I många år hade Sökaren ett ekonomiskt bidrag från Statens kulturråd. Under senare tid var det 30.000 kronor per år. 1993 uteblev stödet, och i år har det också blivit avslag. 14 miljoner kronor delas ut till 155 tidskrifter av blandad typ och kvalitet, dvs i genomsnitt cirka 90.000 kronor per tidskrift. *Jules Verne-Magasinet* för science fiction får 110.000, *Jury* för deckarvänner 140.000, *Pop* 100% Musik 50.000, *Vår Lösen*, kristen kulturtidskrift 250.000, *Divan* för psykoanalys och kultur 150.000, *Signum*, katolsktidning 180.000 och *Vagabond*, resetidning 200.000 för att ta några exempel. Avslag har det blivit för bl a *Jordvännen*, *Ny livsstil* (Framtiden i våra händer) *Djurens Rätt!*, *Human-Etik* och *Värld och Vetande*.

Avslaget för Sökaren innebär också att vi inte kan få bidrag för framställning av en kassettutgåva för synskadade. Flera synskadades önskemål om inläsning får nu tillgodoses kommunalt från fall till fall.

Må det tillåtas mig kommentaren att jag inte är imponerad av kulturrådets omdöme. SM

har tolkat detta så att Hitler och nazisterna skall sprida sig genom Europa: alltså andra världskriget.

Man kan, menar *Randi*, i Nostradamus texter finna vad man vill finna. Det går säkert att hitta *Musse Pigg* där.

Källa: Skepsis, hösten 1992.

Nostradamus, en charlatan?

I tidens fullbordan skall religion och vetenskap mötas, förenas och bekräfta varandra.

Jan Fridegård:
Torntuppen

Den längsta resan gör vi i vårt inre.

Isländskt ordspråk

Själv tror jag mycket på en "syntes" av insikter från vetenskapen och religionen, dessa två, inbördes så olika vägar till förståelse av verkligheten.

Stefan Edman:
Ett annat Sverige

Det som är inom oss är även utanför. Det som är utanför är även innanför.

Ur Kathaupanishaden

Från den förhistoriska världens skuggor uppstiger döende religioner, som ännu inte uppfunnit gudar och gudinnor utan bygger på universums stora mysterium, på de komplicerade livskrafter som vi tafatt kallar naturen.

D. H. Lawrence:
I etruskernas land

Religionen är ett aldrig fullbordat verk, den är handling och vilja till handling utan vilja. Den är det friska källsprånget, aldrig den stillastående dammen.

Romain Rolland:
Ramakrishnas liv

Det är som en osynlig navelsträng höll fast allt levande i en organisk helhet. Människan stöttes aldrig ut i livet att på egen hand forma sitt öde.

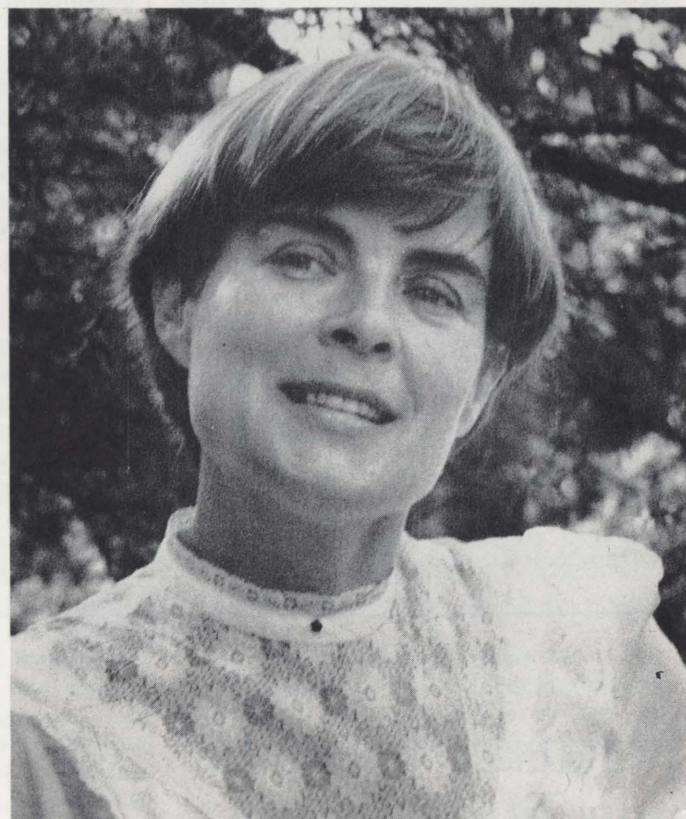
Håkan Eilert:
Träd stilla, gå djupt

Anna Bornstein

eldsjäl för mystik och filosofi

Anna Bornstein är en känd sökarprofil, översättare av Paul Brunton, förespråkare för en mystisk filosofi, författare och föredragshållare.

Text: Åsa Freij

Anna Bornstein är fortfarande trogen sin livsuppgift att sprida Paul Bruntons visdom.

Paul Brunton

Det var efter det uppbrottet som hon fann böcker av Paul Brunton, den filosof som hon sedan varit trogen - även om hon alltid varit öppen för visdom varhelst den stött att finna.

Hon kom att sluta sig till en grupp människor, lärjungar till Paul Brunton, vilka sedan grundade filosofistudiecentret Wisdom's Goldenrod i Ithaca, New York.

Efter flera års intensiva studier vid centret och djup träning i meditation samt några genomgripande transcendentala upplevelser flyttade hon tillbaka till Sverige och började översätta Bruntons böcker.

Hennes nye man, Torgny, var en ivrig Bruntonläsare som ville diskutera filosofens tankar med översättaren.

- Men det tog åtskilliga år av djupnande vänskap, innan vi tog steget till en romantisk relation och äktenskap, säger Anna och håller sin nära två meter länge make tillitsfullt om armen.

Jag träffar paret i Bohuslän framför det idylliskt belägna församlingshemmet på Resö. Där har de två tillsammans

med vänner på orten anordnat en veckolång samvaro för likasinnade under ledning av filosofen Avory Salomon från Wisdom's Goldenrod i USA.

Tidigare var Bruntons lärjunge Anthony Damiani, som grundade Wisdom's Goldenrod, lärare vid centret. Han avled för några år sedan, och nu är det närmast Avory Salomon som är huvudlärare. Fast han själv slår ifrån sig, när det antyds att han skulle vara mer betydelsefull än någon annan.

- Vi är många som hjälps åt, säger han bara.

Meditation viktig

Samvaron på Resö är den första kurs som Anna själv är arrangör av. Tidigare har hon i många år varit flitigt anlitad som ledare av kurser och studiecirkel och hållit många föredrag, som andra arrangerat. Flera egna böcker samt artiklar bland annat på Idagsidan i Svenska Dagbladet har gjort henne känd och efterfrågad i sökarkretsar.

- Just nu gläder jag mig åt att ha börjat med kurser som vänder sig till skolorna och näringslivet, säger Anna, och hon tillägger:

- Jag kan inte betona nog mycket hur viktigt jag tycker det är att meditation kommer in i det vanliga samhället. Meditation ger oss självinsikt och upptäckten att det finns en andlig, djupare dimension i tillvaron. I vår stressade och prestationsinriktade materialistiska tid är detta människans räddning. Och det är verkligen hoppfullt att studieförbund nu tar upp sådana ämnen och att näringslivet också alltmer börjar intressera sig för djupare värden.

Det är ingen särskild meditationsmetod som Anna pläderar för. Paul Brunton beskriver flera olika.

Avory Solomon

Avory Solomons undervisning har sina rötter i mångåriga studier av flera olika filosofiska skolor, religioner och psykologiska teorier och även inom vetenskapliga områden, inte minst matematik, ett ämne som han är professor i hemma vid Cornelluniversitetet i Ithaca, New York.

Avory visar på en intellektuell väg till förståelse. Han använder logiska resonemang och jämförelser mellan teorier. Men minst lika viktigt, menar han, är det irrationella, intuitiva och känslomässiga bortom den logiska tanken, bland annat meditation och en ödmjuk, närmast religiös livshållning.

- Vi kan komma en god bit på vägen med hjälp av intellektet, säger Avory. Men den intellektuella vägen bör kombineras med andliga övningar. För slutligen handlar det om något heligt, om något som kräver ödmjukhet, uppgivande av det personliga - och kärlek.

En halv timmes meditation inleder och avslutar varje studiepass under kursen på Resö, ibland med stilla musik och levande ljus - och kanske en bön.

Olika medvetandenivåer

I sitt föreläsande talar inte Avory mycket om Gud. Han undervisar med hjälp av geometriska liknande figurer och diagram om olika medvetandenivåer. Men det framkommer att den nivå som vi kallar det högre jaget eller överjaget, är vad många syftar på, när de använder ordet Gud. Att vi upplever att det finns en personlig Gud, som vi står i ett jag-du-förhållande till, beror på att vårt överjag, som är en medvetandenivå över egot, tycks ha ett slags individualitet och vara ett slags avbild av mig själv, fastän ren, vis, evig och allestädes närvarande.

Men överjaget är inte det högsta. Det går i sin tur upp i ännu högre och mer opersonliga nivåer, världsmedvetandet och det Absoluta. Världsmedvetandet är vad Avory skulle

kalla Gud. Överjaget kan för den kristne översättas med själ, eller hinduernas atman.

Avory ritar och berättar och är entusiastisk och humoristisk. Han älskar att prata om dessa saker. Filosofin ger honom alltid glädje. Och han gläds åt att förmedla tankar.

Tankar av Paul Brunton

I samma ögonblick som medvetandet inser att det självt är den bestående verkligheten bakom flyktiga företeelser, den oföränderliga iakttagaren av sina egna skiftande tankeformer, lysas det upp genom en blixtnöjs insikt och illusionen skingras. Människans insikt är medvetandet som känner sig självt.

*

Insikt är upptäckten att ande och materia är en enhet.

*

Det finns en ursprunglig princip av vara bakom alla varelser, en gränslös kraft bakom alla mindre, begränsade krafter, en absolut verklighet som aldrig har fötts eller skapats. Man kan kalla den vad man vill, inga beskrivningar eller definitioner kan göra den rättvisa.

*

Insikt kan bara ta vid när tänkandet har gjort sitt och överlämnat åt en ultramystisk process att fullfölja dess strävanden.

*

Den som har insikt behöver inte använda sig av argument och resonera sig fram till slutsatser. Sanningen finns där, självklar, inom honom och identisk med honom, för hans inre väsen har blivit ett med den.

*

Insikt uppenbarar godheten, skönheten, kraften och stillheten hos den inre verklighet som den här världen med sitt tumult och sin kamp har uppstått ur, en verklighet som inte kan dras ner till världens nivå.

Carl Gustav Jung om Sri Ramana

Att identifiera Själv med Gud kan förefalla förmåtet fören europé. Det är en framför allt orientalisk föreställning, så som den kommer till uttryck i Sri Ramanas undervisning. Psykologin har inget att tillägga, mer än att anmärka att ett sådant påstående sträcker sig långt utanför dess domäner. Emellertid står det för indierna klart att Själv som andlig Källa inte är åtskilt från Gud; och i så måtto att människan fortlever i Själv, omfattas hon inte bara av Gud utan är Gud. Sri Ramana är mycket tydlig på den punkten.

Ur Mandala

30 år till sökarnas tjänst

I september 1964 kom Sökarens första nummer ut. Så nu har denna tidskrift i 30 år glatt, stimulerat, upplyst och retat svenska sökare och finnare.

Text: Sven Magnusson

1964 startade jag Sökaren, mest som en terapi för mig själv. Verksamheten har gått lysande: jag har haft mycket roligt, och tidskriften har överlevt. (Fast i inkomster mätt har den varit ett totalt fiasko.)

Sökaren har blivit ett original bland svenska tidskrifter: avvikande, litet besynnerlig i mångas ögon. Statens kulturråd har under många år stött med gåvor, och det har inneburit ett samhälleligt erkännande, till stor glädje för redaktören – men det stödet har nu dragits in.

Oansenlig till storleken (spridningen som mest cirka 3.000) har Sökaren visat en opassande brist på respekt för etablissemangets beskrivning av verkligheten. När de tongivande i samhället ruskat på huvudet åt UFO, har Sökaren på allra ivrigaste sätt förklarat att här har vi en viktig nutidsgåta, kanhända varelser från världsrymden. När den vetenskapliga världen litet överlägset smålett åt det paranormala, har Sökaren i en hejdlös ström publicerat informationer som tycks visa att det "övernaturliga" faktiskt finns. Och medan nya religioner brukar betecknas som religionssurrogat, har Sökaren framhållit nyreligiositeten som intressant och viktig.

Sökaren har varit rolig, nästan lika rolig som Vattumannen, Pan och dom. Men den har inte varit snäll och bara skrivit om det den tyckt om, vilket några vise föreslagit vore en utmärkt och sympatisk policy. Tvärtom har den också skrivit om det som den inte tyckt om, ett drag av dumdristighet och elakhet – nej förresten, det är så det går till inom kulturen!

Vishet, levnadskonst och själens terapier har varit återkommande inslag i Sökaren. Säkert har detta satt liv i många domnande livsandar.

Namn i numren

Jag tänker inte vara rättvis och räkna upp alla de främsta författarnamn under åren som gått – bara blunda och välja några ur högen: lärdomsgiganten Alf Ahlberg, eldpennan Agne Windmark, mystikern och Paul Brunton-översättaren Anna Bornstein, sökarpoeten Eva Jagrell, den välskrivande hindun Walter Eidlitz, NDU-mannen Göran Grip, röstmannen Claude Thorlin, magnetmannen m m Ivan Troeng och Lennart "Gåvan från stjärnorna" Lidfors.

"Second hand"-artiklar har Sökaren haft av sådana personligheter som Gustaf Fröding (ett reportage om helbrägdagöraren Boltzius), Ingemar Hedenius, Isaac Asimov, Carl Sagan, Martin Gardner, James Randi och Allen Hynek.

Sökaren har innehållit en lång rad kritiska artiklar. Några av höjdpunkterna i genren har varit Ron Amundsens krossande av myten om den hundrade apan (har någon i Sverige pratat om den apan sen dess?), Janet Bords avslöjande av cotingleyfotografierna av älvor som Conan Doyle ställde sig bakom, James Randis redogörelse för Projekt Alfa, där ett par unga illusionister med Randi bakom sig lurade parapsykologer, samt en grundlig utredning av en brittisk journalist, som visar att det inte är tidigare liv som hypnotiserade minns.

Åtskilliga kritiska inslag i Sökaren har skrivits av Håkan Blomqvist, en före detta snäll ockultist, numer en sträng och illusionslös kritiker. Laurency och hylozoiken, Steiner och antropofin, Leadbeater och teosofin, visioner och uppenbarelser, UFO-kontaktfall och – ack! – New Age-rörelsen hör till det som utsatts för Håkans skoningslösa beskjutning.

Det mest utskälda inslaget i Sökaren har varit mitt välvilliga reportage om Scheike-gruppen och dess risterapi. Några tyckte nog att jag själv borde utsättas för en omild risbehandling.

New Age-rörelsen, så som jag ser den, har jag tagit parti för. Där finns

enligt min mening stora idéer med betydelse i nuet och framtiden.

Nedgång, fall och återuppståndelse

I mitten av 80-talet började upplagan sjunka – inte så konstigt kanske med tanke på all konkurrens från böcker, föredrag, seminarier och kurser. 1992 var den sålda upplagan nere i knappt 2.000. I det läget blev jag glad när Energica erbjöd sig att ta över utgivningen.

Jag hade goda arbetsförhållanden som anställd av Energica, fick lära mig använda ordbehandlare och avlastades allt kontorsarbete. Hygglig lön fick jag också. Förlaget satsade på fyrfärgstryck, skaffade in annonser, och Per Frisk gjorde en kreativ layout. Den negativa upplagetrenden vändes.

Men vissa åsiktskillnader fanns mellan Energica och mig om vad tidskriften skulle innehålla. Man kan nog säga att förlaget ville göra en tidskrift i mer populär stil, medan jag tänker mer som en kulturjournalist och därför har en annan syn på kvalitet. De hade nog velat ha en annan chefredaktör som kunnat arbeta mer i linje med deras vision av tidskriften.

Det var rimligt att samarbetet upphörde. Ändå var Energicatiden positiv för Sökaren. Förlaget höll liv i tidskriften och gjorde förbättringar i designen, som jag försökt bevara. Jag gavs ett ekonomiskt andrum på ett och ett halvt år.

När Energica fått nog av Sökaren, kunde jag omedelbart ha tagit över. Men jag ansåg att jag inte skulle göra det, utan först undersöka om det gick att finna en ekonomisk grund för utgivningen. Det blev således en nedläggning. Men i mitten av januari 94 hade jag beslutat mig för att låta tidskriften återuppstå. Jag hade då inte lyckats få några artiklar publicerade i andra media, inte fått ett nytt jobb (jag passar inte till något annat än redaktör för "min" Sökaren), kunde inte hitta något meningsfullt att göra och kände att Sökaren och jag vuxit samman så under 30 år att jag omöjligt kunde separeras från den.

Med en minskning av antalet nummer per år från åtta till sex (utan sänkning av prenumerationspriset) en minskning av sidantalet från 48 till 40 och av färgsidorna från 16 till 8 (och en vädjan om ekonomiskt stöd) fick jag fram en hållbar budget, utgående från en såld upplaga på drygt 2.000.

Så jag bad en bön till mitt högre jag och tog itu med det roliga slitet igen. Den här gamla tidskriften fortsätter alltså – Gud vet hur länge.

UTBILDNINGAR 1994

ASTROLOGUTBILDNING

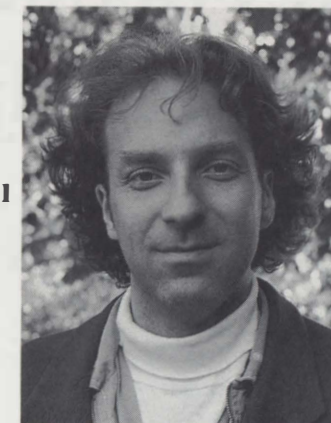
Lärare: Hans Ljungqvist
Start: September 1994
Tid: 1 år (10 helger + 1 dag)
Kostnad: 11 500 kr

HANDLEDNING FÖR LÄRARE I A COURSE IN MIRACLES

Lärare: Tomas Frankell
Start: Januari 1995
Tid: 1 år (10 helger)
Kostnad: 11 500 kr

YOGA & MEDITATIONS- LÄRARUTBILDNING

Lärare: Tomas Frankell
Start: Januari 1995
Tid: 1,5 år (15 helger)
Kostnad: 14 100 kr

Välkommen!
Tomas Frankell.

*Deva
Center*

Dalagatan 30. 113 24 Stockholm. Tel 08-32 66 20.

GRUNDUTBILDNING I TAROT

Lärare: Thomas Jönsson
Start: September 1994
Tid: 1 år (7 helger)
Kostnad: 7 500 kr

ESOTERISK NUMEROLOGIUTBILDNING

Lärare: Annika Langlé
Start: Hösten 1995
Tid: 3 terminer (15 helger)
Kostnad: 12 600 kr

UTBILDNING TILL CIRKELDANSLÄRARE (SACRED DANCE)

Lärare: Lucie Minne
Start: Oktober 1994
Tid: 1 år (6 helger)
Kostnad: 5 500 kr

Maitreyas uppdrag

Benjamin Cremes första bok har redan blivit en av esoterikens klassiker. Den länge efterlängta fortsättningen kommer nu med unik information av enorm spännvidd inom esoterikens olika områden.

Kristi framträdande och nya lära för den nya tidsåldern, meditation och karma, livet efter döden och reinkarnation, helande och samhällsförändring, invigning och tjänandets roll, de sju strålarna, Maitreya och hierarkin av visdomens mästare, som nu för första gången sedan Atlantis träder in i världen igen, UFO:s, en ny ekonomisk världsordning etc etc.

Esoteriken grundar sig till stor del på studiet av de sju strålarna. *Maitreyas uppdrag* ger helt ny information på detta område och dessutom helt unik information om strålstrukturen för mer än 600 invigda genom historien, bland andra Konfucius, Jesus, Rembrandt, Leonardo da Vinci, Strindberg, Olof Palme, Winston Churchill.

Med sin esoteriska bakgrund i Alice Baileys undervisning, ytterligare informerad och tränad i telepati av en fullkomnad Mästare skriver Benjamin Creme med den direkta erfarenhetens övertygelse och auktoritet.

Originalalets engelska titel: *Maitreya's Mission*. Översättning till svenska av Gudrun Kvick. Bokförlaget Quick & Kvick.

Inger Bergström 031-69 49 90, Gunilla Irving 0150-700 73, Gudrun Kvick 018-53 01 20, 0155-304 95, Mikael Malmström 016-12 02 99, Adriane Trottnér 0413-232 10.

Brevväxling mellan Gud och djävulen

Sökaren har kommit över en synbarligen autentisk brevväxling mellan Gud och djävulen. Publiceras med ensamrätt.

Djävulen: Min Bäste Bror! Nu är det dags att vi talas vid i all uppriktighet. Vi har växt upp tillsammans, men haft olika ideal och gått skilda vägar. Du säger att du är världens skapare och låter dig hyllas som den gode Guden. Mänskorna ber till dig och tror att du ger dem något. Fast alla vet att du mest tiger av högfärd fast du ibland nyckfullt strör ut några gåvor.

Det är ju minst lika mycket jag som skapat världen. Utan min kraft och mina ideal skulle universum ha fallit ihop som en lufttom påse. Om inte djur och människor dödat varandra, skulle jorden ha svämmat över av alla slags varelser och mänskorna fått göra sig undan till oländiga områden. Om alla varit snälla mot varandra, skulle ingen utveckling ha kunnat ske, utan människor och djur skulle ha levt kvar på paradiset stadium i trötlös primitivitet och passivitet. Detta vet du likaväl som jag. Ändå låtsas du att det är kärlekens kraft som ligger bakom allt.

Visst är det till dig mänskorna ber. Det erkänner jag. Till mig behöver de ju inte be, eftersom de har mig inom sig i den naturliga och livsvänliga egoismen. De är faktiskt mina barn allihopa. Och jag ger dem vad de vill ha, låter dem njuta.

Jag blir alltid lika upprörd när jag tänker på idén om helvetet, som du

hittat på. Mänskorna förknippar mig med de eviga kvalen i helvetet. Ändå har jag aldrig lovat dem evigt liv och allra minst i utesäglig plåga. Det är ju du som låtsas döma dem till helvetet, fast du vet att jag inte äger ett enda litet pinorum. Du skrämmer upp dem med dina makabra fantasier och får dem att dyrka dig som den gode Guden.

Är det nån som är mänskornas vän och bror så är det jag. Min anda är deras anda, som du mycket väl känner till.

Det är jag som borde dyrkas som den gode Guden och du borde nedsättas till en livsfientlig potentat.

Hälsningar från "helvetet", din bror djävulen.

Gud: Icke är du min bror, djävul. Du är min fiende. Allt sedan du började gå dina egna vägar har du bekämpat mig och mina ideal. Jag vet att du i hemlighet viskar i mänskornas öron, ger dem egoismens och ondskans budskap och därvid skrattar åt deras enfald.

Det är faktiskt min kraft som skapat världen. Det är kärleken som binder allt samman. Utan den skulle allting bli nedbrytande laglöshet. Det är kärleken som får mänskorna att föröka släktet. Det är kärleken som får föräldrar att ta hand om sina barn och skydda dem. Det är kärleken som får människor att slå sig samman i byar, i städer, i nationer, i förenta nationer. Det är kärleken som får människor att ta hand om de svaga, sjuka och orkeslösa.

Utan den kärlek som är mitt väsen skulle allt vara bara elände. Med kärlek lyser lyckans sol.

Om jag inte visste att du är en obotlig egoist, skulle jag säga: Vänd om! Och bli min vän!

Gud

Djävulen: Oh, vördade bror! Tack för din vackra epistel! Du talar om världen som om den vore en perfekt skapelse av dig själv. Men världen följer ju, som du mycket väl vet, sin egen natur. Det kan inte vi göra något åt. Vi har ju bara snurrat igång den. Den skulle inte kunna fungera utan sina obevekliga lagar och ett gott mått av själviskhet hos det levande.

Din bild av allt är, som du måste förstå, genomfalsk. Visst behövs litet kärlek som krydda, men universums grund är den fruktansvärda urkraften, som genomsyrar allt, som bryter sig fram genom tid och rum, utan hänsyn, utan godhet och utan löften om liv bortom döden.

Du lurar i mänskorna att de inte skall dö, om de bara lyssnar till dig och följer dina anvisningar. Ändå vet du att det inte finns någon odödlighet för mänskorna. Endast vi, de två demiurgerna, äger odödlighet. Växterna, djuren och mänskorna lever som dagsländor. Låt dem då njuta av sitt korta liv och sätt inte bojar på dem!

Medan solen skiner i "helvetet" skriver djävulen.

Gud: Jag tackar dig trots allt för ditt brev, djävul. Efter att ha tagit del av din framställning, så i grunden präglad av din personlighet, lyster det mig att berätta litet om min vision:

Jag ser en utveckling i världsalldet – en förvandling till allt högre andlighet, allt mer kärlek och intelligens. Vi började med atomer och molekyler. Vi skapade de första levande arterna och ledde in medvetande i dem, såg det levande bli allt finare och allt mer medvetet. Vi såg människan bli till och utvecklas till en allt mer duglig, andlig och kärleksfull varelse.

I min vision ser jag hur denna utveckling fortsätter och en ny mänska blir till – i sitt sista stadium fullkomlig. Den perfekta människan är utveck-

Djävulen. Men densamme klagar att bilden inte gör honom rättvisa. "Jag är vacker", säger han. Foto: Rein Välme.

lings mål och mening. För att nå detta mål gör mänskligheten sin färd genom seklerna, genom smuts och skam, okunnighet, kärlekslöshet och hat. Hon reser sig långsamt ur sin förnedring, griper efter fullkomligheten, vilken hon till slut skall nå.

Du, djävul, är nöjd med allt, som det ser ut idag. Men jag ser framåt mot en gyllne tid.

Gud

Djävulen: Min vilsne bror, du är hopplost förvirrad. Inte finns det något sådant mål som du talar om. Världen rullar vidare enligt sina egna brutala lagar. Inte bryr den sig om själarnas utveckling. Att vara är dess enda syfte. Godhet vet det ej om. Hänsynslös är

dess kraft. Du må vara god, men din (vår) skapelse, universum, är en strikt lagbunden maskin, som antingen kan accepteras som den är eller skrotas. Den kan inte ändras, kan inte göras sådan som mänskoscjälens i sina svagaste stunder vill ha den.

Universum är, från den enskilda varelsens synpunkt, ont. Ond är dess kraft, gott är dess syfte att finnas till. Vad bryr sig trädet om att löven dör? Vad bryr sig världen om att enskilda varelser dör och ersätts av andra varelser? Intet!

Skall vi skrota alltsammans? Det kan vi inte, för då skulle vi förinta oss själva. Vi har sparkat igång världen, och den expanderar med en rasande fart. Gud allena vet - ursäkt uttrycket! – vart det bär hän. Själv hoppas jag, i

min enfald, eller klokhet, att anden, och med den lidandet, till slut pyser ut ur allt som luften ur en ballong.

Din bror
djävulen.

Gud: Jag tror på världen. Den är i sitt innersta väsen god och kommer att nå storhet. Och jag tror på mänskorna, som är barn av min anda. Deras underbara egenskaper kommer alltmer i dagen.

Även du, stackare, har en gnista av godhet i ditt väsen. Till sist kommer vi att tillsammans kunna se med fröjd på vår skapelse.

Gud

ORDSKIFTE

Meningsbrytningar kan ofta på ett brasätt belysa en fråga. Att kunna jämföra olika åsikter, och skälen för dem, kan vara värdefullt för en allvarlig sökare.

Marina Munks inre upplevelser

Mikael Ranerås!

Du har tillsammans med din fru *Nina* gjort en lång intervju med *Marina Munk* och presenterat denna i boken *Det stora uppdraget* (Herkules Förlag 1994).

Marina Munk är en dansk kvinna som upplever att hon med klärvoajans och telepati har kontakt med "högre utvecklingsnivåer". Hon är alltså ett så kallat medium. Marina Munk gör en rad påståenden av ockult typ om verkligheten. Atlantis, Lemurien, *Jesus-Sananda*, planeten Venus, det vita broderskapet, Shamballa och rymd-folk under ledning av *Ashtar* är med i bilden.

Inga grunder anges för de olika påståendena – det hänvisas bara till att källan är högre nivåer av kunskap, som Marina Munk har tillgång till, ett påstående som i sin tur saknar stöd.

Framställningen i boken har ingen intelligent struktur, eftersom den inte vänder sig till läsarens förstånd med skäl, argument och hänvisning till goda källor, utan bara berättar om vad Marina Munk påstår.

Är det nu sant, allt det hon säger? Det kan man inte veta.

Min uppfattning är att påståenden inom religion, ockultism och esoterik bör stödjas – *nota bene* om man vill

tala till intelligenta människor – i annat fall framstår utläggningen som bara prat, sådant som den kloke bortser från.

Det finns många medier, profeter osv som påstår en massa om hur verkligheten ser ut. Jämför man deras uttalanden, så stämmer de dåligt med varandra – även om vissa väl kända föreställningar återkommer. Det karakteristiska är att ett medium sätter sig självt i världshändelsernas centrum. Detta gäller också Marina Munk, som bland annat säger sig samarbeta med Sananda (Jesus) och Ashtar, som är "huvudbefälhavaren för hela hjälporganisationen från rymden".

Medicinen mot tro på speciella medier är enligt min mening studium av ett flertal olika medier, profeter etc. – liksom botemedlet mot sekterisk religiös tro är studium av olika religiösa föreställningar.

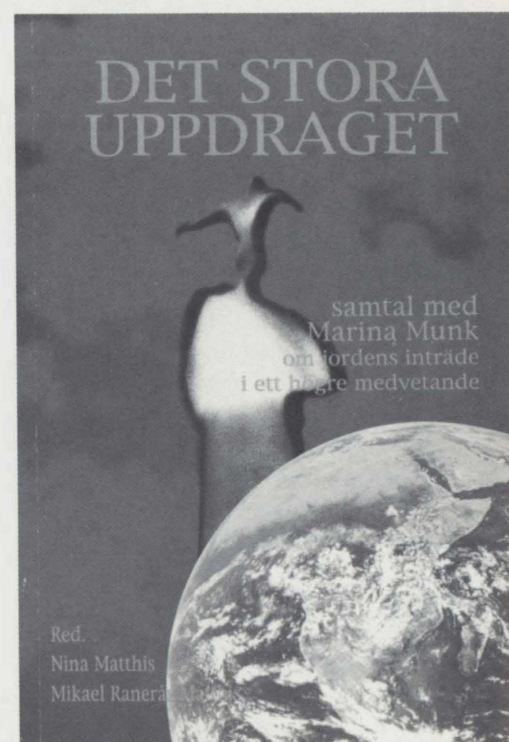
Jag förstår att du och din fru besitter en stor och fin idealism. Men idealism räcker inte alltid. Det behövs även att man använder förståndet, som torde vara "en gåva av Gud". Det kan med fördel brukas i sökande efter sanningen. Med några nyttiga doser eftertanke och skepsis kan man med goda skäl utesluta åtskilliga påståenden om verkligheten som obekräftade eller osannolika. Jag tycker inte att det är en bra idé att godtroget lyssna på personer som framträder med enorma anspråk på kunskap, utan att ifrågasätta deras utsagor.

Kan man inte ta ställning för eller mot, är det klokt att, som det heter, uppskjuta sitt omdöme.

Hälsning från
Sven Magnusson

En märklig "recension"

Sven Magnusson (SM) skickade en mycket vänlig förfrågan till vårt förlag om att sända över "något skrivet eller annat" till honom. Vi trodde då att vi skulle bli behandlade på ett seri-

öst sätt. Vi trodde, att om det skulle bli en recension, att denna skulle utföras på ett normalt och sunt sätt. Att läsaren skulle kunna få en redovisande, saklig information om boken (böckerna). Istället fick vi smaka på SMs beryktade "vetenskap"; att såga människor längs fotknölna på ett smaklöst och överlägset sätt. Det är inte journalistik. Det är inte ett sökande. Det är destruktivitet. Vi finner det mycket tråkigt, att en tidning som Sökaren, som verkligen skulle kunna behövas i Sverige i dag, inte kan skötas på ett bättre, öppnare och mer utvecklande sätt.

Några rättelser av SMs "provokation": Marina Munk (MM) är inget medium. SMs kriterier för ett medium kanske stämmer i andra fall, men har ingen relevans här. Vad gäller MM:s kontakter, finns många andra i våra ögon seriösa personer som har liknande uppgifter och upplevelser att berätta om, även vi själva. MM:s erfä-

renheter låter sig förklaras i teorin, men var inte avsikten att fungera så i det här fallet. Upplevelserna talar för sig själva, de behöver inte försvaras eller teoretiseras. Det finns andra böcker för sådant och dessa verk kan man uppsöka som goda komplement. Vi är alltså för diskussion, att man ska undersöka själv, att man kan visa på olika system av kunskap som bakgrund för förståelse. Man måste också kunna stå för sina egna sanningar och för att fantastiska (otroliga) händelser och uppgifter är en del av allas vår större verklighet. Speciellt nu, när allt gammalt ska genomlysas och ses för vad det är och kunna kompletteras och förhöjas med nya fakta om vad livet är, vad en människa är, vart vi alla är på väg.

Ett annat av SMs negativa uttalanden måste korrigeras: Varken vi (författarna) eller MM själv framställer MM som någon som "framträder med enorma anspråk på kunskap". Tvärtom förstår den som läser boken att MM ser sig som *en* kanal av många i den här tiden som tjänar högre dimensioner av liv och de representanter som hjälper mänskligheten och jorden till större handlingskraft och utvidgad livsförståelse. Kunskapen i det här fallet är inte så väldigt komplicerad i sig, men kräver mod att leva den, våga utvecklas och stå för den i den mänskliga familjen.

Vi vet att läsarna av boken ("Det stora uppdraget – samtal med Marina Munk om jordens inträde i ett högre medvetande" lyder hela titeln) är så insiktsfulla att de själva kan bedöma materialet på ett mer omfattande sätt än vad SM har resurser till. SM avslutar sin märkliga "recension" med att säga att det är bättre att inte ta ställning om man inte kan avgöra vad man vet. SM ser bara sin egen tanke framför sig som han så ivrigt måste få basunera ut på sitt korståg för sin egen sanning. Bokens publicerande ser vi som ett led i vårt arbete och vår önskan att inspirera människor att vakna upp till en utökad verklighet. Att vi tillsammans kan arbeta för att jorden blir en bättre plats att leva på. Vi har inga tvivel om den saken. Vi vet att vi har tagit ställning. Svårare är det inte. Sen kan SM nedvärderande kalla oss för idealister om han själv känner sig klokare av det. Den typen av förstånd som SM förespråkar får han därmed gärna vara ensam om.

Mikael Ranerås Matthis och Nina Matthis

Herkules Förlag & Utbildning

Fråga efter grunder!

Eftersom Mikael Ranerås flitigt förekommer som föredragshållare bland annat på Pan i Stockholm och även

DET STORA UPPDRAGET

Marina Munk är känd i Skandinavien för sina kurser och för sin utvecklade kontakt med högre dimensioner av liv.

I *Det stora uppdraget* berättar Marina hur hon kom i kontakt med sina inre förmågor och fick lära sig allt genom sina lärare.

Från den omdiskuterade bokens baksida.

skriver böcker, och således kan ha ett visst inflytande, ville jag veta mer om honom. Därför bad jag honom skicka mig något som han skrivit, mot postförsändelse. Sedan jag läst i hans och hans hustru Nina Matthis bok om Marina Munks upplevelser och skrivit litet om den, sände jag min text till honom och erbjöd en replik. (Det är ovanligt att författare får tillfälle att omedelbart kommentera en kritisk recension. Jag tror faktiskt att jag aldrig har sett det i något annat medium. Men det kan vara en god idé.)

Mikael och Nina anser att min lilla artikel om deras bok inte är "seriös". Men jag menar att det är mycket seriöst, naturligt och viktigt, att efterfråga grunder för påståenden som görs – åtminstone om man allvarligt försöker finna sanning. I en prövning av påståenden, en sanningsvärdering, måste ingå ett kritiskt ifrågasättande. Bara öppenhet eller "intuition" duger inte. Om någon gör uttalanden om en påstådd verklighet långt utanför den normala kunskapens gränser och inte grundar uttalandena på annat än sitt eget eller andras påstående att de kommer från en högre källa, bör det påpekas att den sortens argument inte är giltiga. Man kan inte ge belägg för ett påstående (exempelvis: Atlantis har funnits) genom att hänvisa till ett annat påstående (upplysningen kommer från lärare på högre utvecklingsnivåer). Det är elementärt inom logiken.

Mitt förslag om kritisk prövning är "destruktivt" i den meningen att det drabbar illa grundade utsagor, men det är konstruktivt såtillvida som metoden är ett effektivt sorteringsinstrument och kan räddasökaren från många galna tunnor. Jag tycker alltså att läsare och åhörare skall ställa krav på

ockultister, uppmana dem att redogöra för *varför* det är så som de säger i stället för att bara hänvisa till "högre visdom".

Marina Munk anser sig vara en "kanal" mellan en annan verklighet och vår. Ett annat ord för en sådan person är "medium". Transtal, automatisk skrift, klärvoajans, kläraudiens och inre röst är olika former av medialitet.

De enorma anspråken på kunskap gäller det som Marina Munk säger i sin egenskap av medium. Det påstås ju att det rör sig om kunskap.

Naturligtvis är det inte nedvärderande att kalla Mikael och Nina idealister.

När man kritiskt ifrågasätter medialiteten som fenomen, ser man att den har undersökts och bedömts av psykologer och parapsykologer i överhundra år. Resultatet är ganska entydigt: mediala budskap ger inte kunskap om fördolda ting.

SM

Marina Munk är inget medium

Vi hävdar bestämt att personer som t ex Marina Munk (MM) kan ha kontakter med högre dimensioner av liv utan att vara ett medium. Det är en definitionsfråga som alla skulle tjäna på att försöka undersöka djupare, inte minst SM.

Att kalla sig medium innebär inte att vara en mer utvecklad människa. Dock fungerar människan så överlag, att kontakt med omvärlden (på fysisk, känslomässig och mental nivå) inte bara är möjlig, utan ständigt pågående vad gäller icke-verbal kontakt, dvs olika slags utbyten av information som oftast inte är medveten (men kan bli, mer och mer) i det rationella tänkandet. Det gäller också kontakt med högre

dimensioner och utbyten med varelser från dessa, även om vi inte är medvetna om detta. Skulle då så gott som alla människor vara medier? SM driver sin idé på ett okonstruktivt sätt i och med att han redan har bestämt sig för vad som är verkligt och överkligt.

MM använder ingen automatisk skrift, hon talar inte i tungor, hon går inte i trans, hon fungerar överhuvudtaget inte som ett medium enligt den vanliga definitionen (nivån) av vad ett medium gör. Att vara klärvoajant innebär inte i sig att man är ett medium. Det beror på, liksom vad gäller alla dessa förmågor, *hur* de används, och framför allt från vilken nivå av medvetande som de används. MM tar själv direkt avstånd från mediumism.

Idén med och funktionen hos ett medium och det arbetet är inte fel i sig, frågan är *hur* man använder det. Det MM menar, och som vi själva alltid har arbetat utifrån, är att varje män-

niska själv bör söka utveckla en egen kontakt med sin högre medvetenhet, med sin själ, med sin inre natur, vad man nu vill kalla det för. Om det sedan innebär att man tar emot information eller energier, stimulans, livskraft eller inspiration genom ord, genom bild, genom sin syn, genom handlingar, kan det inte vara något fel eller att det skulle vara något hokus-pokus i sig. Det är hur man använder den informationen i sitt eget liv och/eller vilken roll man själv tar på sig som eventuell förmedlare, som är avgörande. Vi talar om områden av mänsklig utveckling som ännu inte utforskats av dagens moderna vetenskap i större utsträckning. Dock finns en stor, rik källa av s.k. esoterisk eller "andlig" forskning att ta del av, som existerat i alla tider, och som nu åter är tillgänglig för allmänheten. Det finns alltså stöd för MM:s upplevelser, likväl för våra egna och många andra människors

upplevelser. Den här boken fungerar inte på det sättet, vilket inte hindrar alla läsare från att självständigt tänka, ifrågasätta och söka bland annat material – förstås.

Att pröva påståenden, uttalanden etc ska naturligtvis göras, något vi redan har påpekat och hållit med SM om. Och SM får ha vilken uppfattning han vill. Men vill man söka sanningen, som SM påtalar så mycket, så skulle ett mer öppet och *sunt* vetenskapligt, undersökande sinne inte vara i vägen. Man måste nämligen undersöka själv, inte bara i teorin, utan också i praktiken, genom sitt eget levda liv, genom att praktiskt undersöka med sin person, hur dessa saker förhåller sig i verkligheten.

Mikael Ranerås Matthis och Nina Matthis

Star People och stjärnresor

Kristina Wennergren leder "stjärnresor". I ett förändrat medvetandetillstånd under avslappning upplever en del av hennes kursdeltagare att de besöker någon annan planet, där de har ett förflutet.

Text: Sven Magnusson

För några år sedan läste Kristina Wennergren Brad och Francie Steigers bok "The Star People", där författarna berättar om stjärnmänniskor bland oss, alltså människor som antingen är födda på någon annan planet eller har sina tidigare inkarna-

tioner där och nu frivilligt kommit till jorden. Boken gjorde ett starkt intryck på henne. De båda författarna har, säger hon, i många år samlat information om utomjordiska varelser på vår planet.

Kristina Wennergren läste också Ruth Montgomerys "Aliens among us", som berättar om utomjordingar vilka lever mitt bland oss. Hon blev tänd på UFO och skaffade sig skyndsamt ett tjugotal böcker i ämnet. I tjugotre dagar läste hon så mycket hon orkade om UFO, Atlantis, Mu, pyramiderna, Jesu liv och utomkroppsliga upplevelser och fick bekräftat mycket av vad hon själv tänkt.

Eftersom hon lett människor till upplevelser av tidigare liv i så kallad reinkarnationsterapi, fick hon tanken att på samma sätt leda människor tillbaka till minnen av liv på andra planeter. Metoden är fullständig avslappning under verbal ledning. I det avslappade tillståndet kommer hos många människor upp bilder i medvetandet, vilka känns som scener ur tidigare liv.

Efter reinkarnationsterapi, som Kristina Wennergren skriver om i boken "Inre resor", blev det alltså spännande stjärnresor, där många berättade om hur det är i främmande världar, på planeter långt ute i universum.

Många av Kristinas kursdeltagare förstod att de själva var Star People. Kristina förstod också vilka som var det. Det finns nämligen vissa kännetecken på stjärnmänniskor. Steiger räknar upp 27, såsom att de har speciella ögon, som ibland är sneda till formen, stor personlig karisma, låg kroppstemperatur och lågt blodtryck, ovanlig blodtyp, kronisk bihåleinflammation, ett extra revben och en extra eller två sammanväxta ryggekotor.

Kristina förklarar att hon med åren har tränat upp sin intuition så att hon tror sig veta när hon möter en stjärnmänniska. Hon nämner 38 kännetecken, bland dem att Star People ofta känner igen varandra – "bara genom att se varandra i ögonen vet de att båda kommer från rymden" – har extra känsligt luktsinne, lätt blir uttråkade, har behov av tystnad, känner sig missför-

stådda och lever intensivt.

Star People finns utspridda över hela jorden, troligen i tusental. De är ibland vackra med en stark utstrålning, men ibland som "grå möss" som ingen lägger märke till. De utmärker sig på något sätt. Och de följer aldrig med strömmen. Ibland upptäcker de sin rätta identitet.

Förändrat medvetandetillstånd

Vid en stjärnresa, guidad av Kristina Wennergren, ligger man ner, slappnar av maximalt så att man kommer i ett förändrat medvetandetillstånd och låter sig ledas till en annan värld. Detta påminner om schamanska trumresor och hypnotiska regressioner bakåt i tiden och till tidigare liv.

Cirka tio procent av deltagarna i Kristinas kurser får vetskap om att de är Star People.

I sin bok "Inre kontakter med yttre världar" låter hon en rad personer berätta om sina upplevelser under stjärnresorna.

Här några bilder från främmande världar:

På andra planeter råder ofta tystnad. Telepati är nämligen ett utbrett medel för kommunikation. Och UFO:n glider ofta tysta genom världsrymden.

Utomjordingarna lever kollektivt. Ett barn är inte en speciell individs barn, utan allas.

Allt man behöver finns, eller också skapar man det med tanken. Allt är till för alla, och ingen behöver skydda sina ägodelar.

Alla ser ut att vara lika gamla, och alla är mycket lika varandra, som stöpta i samma form.

På vissa planeter förekommer inga födslar. Alla är födda någon annanstans. Dessa planeter är skolor, där allt lärs ut i kärlek.

Medellivslängden är hög. Många lever i flera tusen år. Man bestämmer sig för när man skall dö och födas igen någon annanstans.

Många ägnar sig åt hjälparbete på andra planeter än sin egen.

Ofta är utomjordingarna tvåkönade. Många lever i stor harmoni.

Förflyttning sker ibland med tankens hastighet.

Ute i universum har man alltså nått långt i utvecklingen, både tekniskt och andligt. Vi på jorden står på en jämförelsevis låg nivå. Men vi är på väg, och, skriver Kristina Wennergren, ute i universum är man redo att ta emot oss med öppna armar för ett samarbete i kärlekens namn.

Källa:

Kristina Wennergren: Inre kontakter med yttre världar (Regnbågsterapi, 1990 – Box 2145, 448 02 Tollered).

INRE KONTAKTER med yttre världar

KRISTINA WENNERGREN

Är Kristina Wennergren trovärdig?

Kristina Wennergren har läst några böcker om UFO, Atlantis, Mu osv (Atlantis och Mu har med all sannolikhet aldrig existerat) som bekräftat vad hon själv känt på sig. Steiger och Montgomery, som hon nämner, hör knappast till de vederhäftiga författarna.

Någon god kännedom om UFO-ämnets olika aspekter och problem visar inte Kristina Wennergren. Att den vetenskapliga sidan av UFO-gåtan inte är intressant för henne förstår man av litteraturförteckningen i "Inre kontakt".

Med stor iver berättar hon utifrån sina ingivelser utan att göra kritiskt ifrågasättande kommentarer. Hon tror på ärligheten hos dem som berättar om sina upplevelser under stjärnresor.

Men den relevanta frågan är hur detta slags upplevelser i ett förändrat medvetandetillstånd skall förstås. Mitt intryck är att under maximal avslappning, liksom under suggestion och lättare eller djupare hypnos, släpper den normala personligheten kontrollen över tankeströmmen, så att hypnotisörens eller guidens ord träder in och på ett auktoritativt sätt beskriver verkligheten, varvid fantasier sätts igång i den avslappades medvetande. När medvetandet är tomt och öppet utan en egen styrande personlighet, som beskriver verkligheten utifrån sina minnen, uppfattar medvetandet guidens eller hypnotisörens ord som en verklighetsbeskrivning och reagerar i enlighet därmed. När reinkarnationsterapeuten säger: "Du skall nu gå tillbaka till ditt föregående liv", uppfattar den avslappade, suggererade eller hypnotiserade personen tidigare liv som sanning och börjar berätta. På liknande sätt är det under stjärnresor.

Man kan säga att det troligen rör sig om illusionsnummer skapade av ett blankt medvetande utan egen urskillningsförmåga och utan egna minnen att falla tillbaka på, eftersom dessa är tillfälligt utsuddade.

Många tror att sådana här upplevelser under avslappning är verkliga minnen. Men flera undersökningar har visat att många minnen av tidigare liv, i ett förändrat medvetandetillstånd, är falska. Minnesbilderna har sin rot i personens nuvarande erfarenheter. (Sökaren 1, 1985:38, 4-5, 1987:2-6, 9, 1988:7, 1, 1990:4-7). Det har också visats experimentellt (Alvin H. Lawson) att man kan hypnotisera i stort sett vem som helst att "minnas" ombordtagning på rymdfarkost (Sökaren 1981, 3:12-13, 28-29).

SM

Sven Magnusson tror på UFO – men inte att de finns

Sven Magnusson har förstått en sak rätt: att mina böcker saknar vetenskapligt intresse. I alla fall är så fallet idag, 1994. Men det finns andra sätt att intressera sig för saker och ting: via intuitionen och den högra hjärnhalvan, BORTANFÖR vetenskapen. Det är denna sammanlänkande bit som vetenskapen saknar idag. Inte förrän de båda hjärnhemisfärerna kan arbeta i harmoni med varandra kommer vetenskapen att ta ett jätteskutt framåt. Jag hävdar emellertid inte att jag har rätt. Det är inte så enkelt som att det ena är rätt och det andra är fel. Jag trivs däremot bra med att sprida tankar och ord som flyttar ut våra medvetenhetsgränser och som skapar inre harmoni. Jag ger gärna Sven Magnusson rätt – tills vi alla vet.

Tack för det ocensurerade ordet! Kristina Wennergren

Håkan Snellman på Deva Center. Foto Lennart Lidfors.

Vi hör samman med allt i ett meningsfullt universum

"Naturvetenskapen och människans andliga dimension" handlade ett föredrag om på Deva Center i Stockholm, hållet av Håkan Snellman, docent i teoretisk fysik vid Tekniska Högskolan.

Referat: Lennart Lidfors

I begynnelsen var ordet, och ordet var *big bang*. Så kan man sammanfatta världsbilden i den moderna naturvetenskapen.

Universum startade av en slump, den slumpprocess som fysiker kallar *kvantfluktuation*. Strax därpå började partiklar och antipartiklar att bildas. I nästa ögonblick kolliderade de och förintades. Kvar blev bara strålning.

En gång på tio miljoner lyckades en partikel hålla sig undan och överleva. Atomer bildades, men den materia som nu finns i Universum består nästan enbart av vätegas och helium. Den typ av materia som är så komplicerad att planeter och liv kan byggas av den, är bara en tusendel av all materia i Universum.

Så ur Universums synpunkt spelar det ingen roll om vi människor finns eller inte. Vi är bara en liten smutsfläck någonstans i utkanten.

Det är den världsbild som ges.

Liv utan mening

Felet med den naturvetenskapliga världsbilden är att den saknar *mening*. Naturvetarna har valt att beskriva verkligheten som om det inte fanns någon mening.

Vi kan därför inte söka mening med livet i naturvetenskapens världsbild. Men eftersom vi upplever livet meningsfullt och är kreativa och förmögna till kärlek, omtanke, respekt och ansvar, måste vi ändå söka en världsbild som är i samklang med vår livssyn.

På något sätt måste vi arbeta på att projicera ut vår livssyn i Universum. Vi kan inte fortsätta att projicera ut meningslösheten och sedan bli förfärade över det tomma ekot.

Alienation

Inför dagens naturvetenskapliga världsbild upplever folk alienation och frustration. Flera vetenskapsmän har uttryckt detta i ord.

"Ju mer Universum tycks begripligt, desto mer poänglöst tycks det vara." (Steven Weinberg)

"Att det finns ordning i Universum betyder inte att det har någon mening." (Stephen Hawking i en intervju i SvD)

Den kanske främste företrädaren för den här pessimistiska livssynen är Jacques Monod:

"Människan måste vakna upp ur sin tusenåriga dröm för att upptäcka sin totala ensamhet, sitt fundamentala främlingskap. Hon vet nu att hon befinner sig i utkanten av det Universum hon är tvingad att leva i, ett Universum som är dövt för hennes musik, likgiltigt för hennes förhoppningar liksom för hennes lidanden och brott."

Detta är den livssyn som springer fram ur den naturvetenskapliga världsbilden.

Dålig karta

Den här slumpartade världsbilden är otillfredsställande för vår känsla, men även för vår tanke, vilket har illustrerats med *design-argumentet*. Om man går över en hed och hittar en klocka, så säger man inte: "Hoppsan, vad lustigt att naturen har satt ihop en klocka av en slump. Atomerna har råkat hamna i den här konfigurationen och visar rätt tid." Vi tror att någon har tappat klockan och att den är tillverkad. Men Universum, som är oerhört mer komplicerat, har tillkommit av en ren slump... Hur skall vi kunna tro det?

Vår karta över verkligheten tycks vara dålig. Den saknar bland annat uppgifter om hur vi skall uppföra oss. Alltså måste vi ändra på den.

Men vi kan inte få en god karta från en dålig livsstil. Om vi plundrar, fuskar och uppträder oansvarigt mot naturen, så får vi en dålig kartbild. Vi måste leva på ett annat sätt, med kärlek, omtanke, respekt och ansvar gentemot varandra och mot naturen.

Världsbilden styr oss

Världsbild och livssyn är i princip åtskilda. Ändå påverkas vår livssyn djupt av den världsbild som naturvetenskapen gett oss. Världsbilden vävs samman med vår livssyn.

Världsbilden, som skiftat under historien, är våra tankar om hur världen är uppbyggd. Naturvetenskapen svarar enbart på frågan hur verkligheten *är* – livssynen däremot säger oss hur vi skall *leva* och måste därför innehålla en del svar på frågan *varför?*

Det är viktigt att vår livssyn är harmoniskt förenad med vår världsbild, med andra ord att våra "hur?" inte står i konflikt med våra "varför?". För att vår livssyn inte skall strida mot vår världsbild låter vi mer eller mindre omedvetet livssynen styras av världsbilden.

Det naturvetenskapliga projektet

Genom historiens förlopp skymtar vi människans olika projekt. Under några tusen år byggde vi pyramider, under medeltiden de stora katedralerna. Nu är vi inne i det naturvetenskapliga projektet. Efter 400 år borde det vara möjligt att utvärdera det projektet. Det är viktigt, för ser man sig om i världen, får man en stark känsla av att projektet, dess häpnadsväckande framgångar till trots, är på väg att förgöra sig självt. Det finns inbyggt i dess mekanismer. Det har tagit människan till månen, klyvt atomkärnan, lyckats transplantera hjärtan... Men det har en negativ inverkan på vår miljö och vårt tänkande.

En ny era måste nu inledas. Det naturvetenskapliga projektet, som säkert inte kan dö bort, måste medvetet omformas till något annat, som kan ge nytt liv åt vår civilisation och höja den till en ny nivå.

Ny kunskap

För att få ny kunskap måste vi leva på ett annat sätt.

Kunskapen är som fisken i havet. Storleken på maskorna i nätet avgör vilka fiskar som fastnar. Små fiskar simmar rätt igenom och mycket stora fastnar inte. Det nät naturvetenskapen har kastat ut över tillvaron avgör den typ av kunskap vi har fått. Det finns inbyggt i nätet, att det inte kan fånga de här små fiskarna som det andliga består av.

Men det faktum att vi ändrar vissa förutsättningar i nättillverkningen behöver inte alls betyda att vi släpper naturvetenskapen och teknologin och går tillbaka till stenåldern. Tvärtom skulle vi få en mycket bättre och till våra behov mer anpassad teknologi med en annan kunskapssyn.

Den naturvetenskapliga världsbilden ger oss inte mer sällskap på vår livsresa än ett skelett ger. Insikten om att vetenskapen inte är vad vi behöver, kom tidigt till poeter och visionärer. I William Blakes kritiska poesi förnekas det obarmhärtigt att den kan ge oss en giltig världsbild. Och i Mary Shelleys *Frankenstein* finner vi en annan vink om det slags monster som vetenskapen är.

Håkan Snellman

Ändamålsenlighet i världsbilden

Aristoteles ansåg att Universum var ändamålsenligt, och det gällde att finna alltings plats i den gudagivna ordningen. I den moderna fysiken har detta synsätt helt försvunnit. Där finns ingen plats för finala orsaker, alltså ändamålsenlighet. Om man accepterar ett ändamål, kan man inte få makt över naturen utan att våldföra sig på naturens orsaker. En final orsak måste man respektera.

Finala orsaker hänger samman med målen som man kan ha. Målen skapar mening. Genom att sträva mot mål, som vi uppfattar har höga värden, skapar vi mening i tillvaron. När vi formar målen, finner vi att Universum är intentionellt och inte mekaniskt. Det finns en *avsikt* där.

Ändamålsenlighet måste återinföras i den naturvetenskapliga världsbilden. Alla kan vi bli medskapare i ett nytt projekt, som även måste innefatta människans andliga dimension.

Kunskap är ansvar

Som förslag till målet för en andligt inriktad kunskap skulle man kunna tänka sig "att skapa lycka", "att tjäna ett högre syfte" eller "att harmonisera sig med det gudomliga i tillvaron".

Om man bejakar sin gudomlighet, så måste man låta världsbilden styras av det. Annars blir människan en spegling av det yttre, bara en kvantfluktuation vi inte behöver ta på allvar, eftersom hon styrs av slumpen.

Eftersom hela tillvaron hänger samman, så måste vi bry oss om. Det är egentligen inget nytt. Allting hänger samman och människan är en del av naturen. Så när vi skaffar oss makt över naturen, får vi makt över människor, och det är ett problem. Vi måste fundera över vad vi håller på med. Vi måste helt enkelt arbeta oss fram till ett annat system genom att skapa kunskap med ett annat syfte.

Den förödande devisen "kunskap är makt" måste avvecklas till förmån för en ny: *kunskap är ansvar!*

Vi vill leva ett ansvarsfullt liv i förhållande till medmänniskor, natur och andra existensformer. Vi vill inte ha makt över dem. Ansvar innebär samspel, samverkan, hänsyn, medmänsklighet och kärlek i olika aspekter.

Medkosmiskhet

Som en motvikt till den pessimistiska världsbild, som bland andra Monod uttryckt, föreslår Håkan Snellman till sist ett *animonodiskt credo*:

Människan måste till slut vakna upp ur sin tusenåriga sömn för att återupptäcka sin totala samhörighet med allt, sin fundamentala medkosmiskhet. Hon vet nu att hon lik en universalmedborgare befinner sig centralt placerad i det Universum som hon är satt att leva i, ett Universum som är lyhört för hennes musik, förväntansfullt uppmuntrande inför hennes förhoppningar liksom medkännande med hennes lidanden och sorgset över hennes brott.

Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL

Telefon 054-51 89 00

Telefax 054-51 89 02

Postgiro 70 60 47-8

Bankgiro 372-8128

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

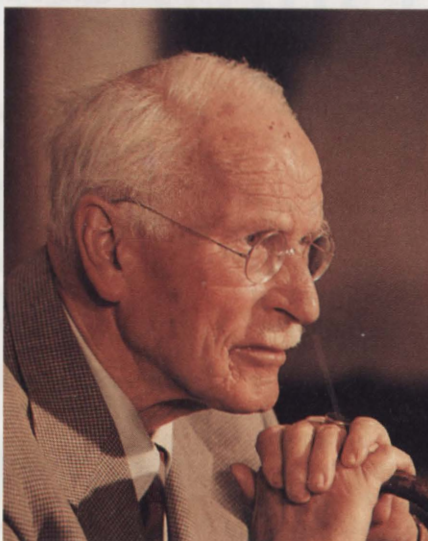
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL

SM: Jakob von Uexkull	2
Marianne Blom: Vi sätter sjukdomsdiagnos på vår tids profeter	5
Stina: En sökarens öde	6
SM: Predikade Jesus reinkarnation och karma?	8
SM: Humanistisk och jag- överskridande psykologi	10
Göran Brusewitz: Kenneth Ring på Sverigebesök	14
Curt Jonsson: Insikter om mirakler	16
Göte Andersson: Tankens spår	18
Eva Sanner: TM ger oss ett bättre samhälle	22
Åsa Freij: Anna Bornstein	28
Brevväxling mellan Gud och djävulen	32
Ords kifte	34
Lennart Lidfors: Vi hör samman med allt i ett meningsfullt universum	38

Är Jakob von Uexkull mer betydande än Alfred Nobel? Foto: Per Frisk.

Carl Gustav Jung, en psykolog, intressant för många i den nya tiden.

Kenneth Ring med forskarblick på upplevelser nära döden.

Betydelsen av empati

Ondskan går som en röd tråd genom historien. Illgärningar är ett av människans kännetecken. Bo Bergman skriver sant i en dikt att mänsklighetens historia är en kriminalhistoria.

Filosofier och vanligt folk har funderat över ondskans väsen. Vad är egentligen ondska?

Detta är först en definitionsfråga. Vad *menar* vi med ondska? Vi kan enkelt och klart se det så här: När en människa gör något som är *bra* för andra och för henne själv, då kan det betecknas som godhet, och när hon gör något som *skadar* andra och henne själv, då kan det kallas ondska. Godhet och ondska har då olika grader.

Ondskans grund är upplevelsen att "du är inte jag", vilken vi alla har. Ondskan syns ständigt i vardagen, för det mesta i ganska oskyldiga former. Vi säger några vredgade ord till någon, eller ägnar oss åt tanklöst bakterapi. Det är den lilla ondskan. Den är en del av vår miljö, och vi lever med den utan större problem. Men den är släkt med den stora ondskan.

Vid sidan av ondskan finns dess motsats, godheten. Dess grund är den allmänmänskliga insikten att "du är som jag", vilken vi mer eller mindre alla har. Den tar sig ofta enkla uttryck, såsom att man erbjuder sig att göra någon en tjänst eller säger några vänliga ord. Detta är den lilla godheten, som är besläktad med den stora godheten.

Den lilla godheten kan kallas snällhet och den lilla ondskan elakhet.

Godheten är beroende av en förmåga att känna sig in i en annan människas medvetande, *empati*, och ondskan av en oförmåga till detta.

Alla är vi både goda och onda. Vår ondska är i gynnsamma fall blott den lilla ondskan.

Det gäller för oss människor att utveckla vår förmåga till empati. Den förmågan är grunden för goda relationer och för det goda samhället.

I en högtstående kultur måste empati finnas i centrum för levnadsvisdomen och levnadskonsten.

När empatin ökar, minskar kärlekslösheten och ondskan, och kärleken och godheten ökar. Med empati förstår människor varandra, kines och tibetan, svart och vit, rik och fattig, hög och låg... Den förståelsen är guld värd. Empati borde stå på schemat i alla skolor.

SM